

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца Веселин Мрдак,**
- **Пуномоћник оштећених Славица Јовановић,**
- **Сви оптужени и браниоци:**
 - **Адв.Звонимир Здравковић, бранилац опт.Љубана Деветака,**
 - **Адв.Бранкица Мајкић, бранилац опт.Милана Девчића,**
 - **Адв.Игор Олујић, бранилац опт.Милана Радојчића,**
 - **Адв.Војислав Вукотић, бранилац опт.Жељка Крњајића,**
 - **Адв.Јасмина Живић, бранилац опт.Дарка Перића,**
 - **Адв.Бранко Лукић, бранилац опт.Радована Влајковића, а који ће бранити и опт.Миодрага Димитријевића,**
 - **Адв.Бранко Димић, бранилац опт.Радисава Јосиповића,**
 - **Адв.Гордана Живановић, бранилац опт.Јована Димитријевића, која ће на овом претресу бранити и оптуженог Александра Николајидиса,**
 - **Адв.Слободан Живковић, бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића,**
 - **Адв.Бранислава Фурјановић, бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 09:39 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Само једну процесну ствар ако могу, пре него што приступи сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: За сутрашњи дан је одређено саслушање сведока Зорана Грујичића, поднеском од 15.децембра прошле године, одбрана је предложила суду да наложи тужилаштву доставу исказа овог сведока који је дат пред Министарством унутрашњих послова, на које се тужилаштво позивало. Е сад, обзиром да сте јуче доставили документацију за једног сведока, нисте нам доставили за овог другог сведока, мислим да би било корисно ако је одлука таква да нам се достави тај исказ, да се наложи тужилаштву да нам га достави барем до краја данашњег претреса, да бисмо могли да спремимо за сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тај исказ тог сведока није прибављен у фази преткривичног поступка, а у фази истраге није ни могао, према томе недозвољен је доказ. Не може у фази истраге да сведока саслушава полиција, а то је у том случају рађено код сведока Зорана Грујичића, и ја то не могу да користим као доказ у поступку.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Па да, али ако је тужилаштво у поседу истог, тужилаштво се имајући у виду да има тај исказ, оно је у предности у односу на одбрану, ми нисмо упознати са тим исказом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта очекујете од мене, да наложим тужиоцу да достави недозвољен доказ, ја то не могу.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Наложите тужиоцу да достави доказ који је рекао да га је доставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу јер то је недозвољен доказ. Значи није изјава из преткривичног поступка.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Потпуно ми је то јасно, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је полицијска изјава, не могу да наложим полицијску изјаву која није доказ у поступку.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, али по ставу одбране на тај начин је тужилаштво стављено у бољи положај у односу на све остале учеснике у поступку, и суд и веће. У том смислу смо ми предложили у том поднеску други део, да се наложи тужилаштву да достави све доказе које је прибавило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немам тих законских овлашћења да ја налажем да се достави доказ који је уз то недозвољен. По закону немам та овлашћења.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само кратко објашњење, значи захтев за саслушање овог потенцијалног сведока је послат полицији у фази преткривичног поступка. Како је тај сведок возач, па на путу, тамо вамо, полиција га није саслушала у фази преткривичног поступка, него су по инерцији то урадили након што је истрага већ започета. Из тих разлога и кад смо добили то сматрајући да то није доказ који би могао бити употребљен у поступку, ми га и нисмо доставили суду. А ако сматрате да је тужилац у повољнијем положају због тога, ево ја пред свима могу да кажем да мимо онога што суд тражи као доказног материјала, могу да вам дам тај исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вам тужилац то достави у реду је, само што нећете моћи на претресу то да предочавате, нити да користите у било ком смислу, једино у вашем смислу постављања питања неких, али не предочавања из тог исказа.

Наставак доказног поступка

Испитивање сведока

Сведок ИГОР БОРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Борићу, јесу ли ваши лични подаци, од оца Живка, грађевински радник, адреса Београд, Вукосавићева 35, рођени сте у Ваљеву '68.године?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, само је адреса Вукосавићева 35.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 35?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам тако и рекла.

Са личним подацима као на записнику из истраге овог суда од 29.06.2007.године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам прочитати ко су све оптужени па ћете ми рећи да ли сте можда у евентуалном сродству или у завади са неким од њих. Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам ни у каквом сродству ни са ким од њих, нити у завади.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред вас. Изволите.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменуто, упозорено, а након полагања заклетве изјављује:

Предмет ове оптужнице која је подигнута пред судом против ових 14 лица је кривично дело ратни злочин против цивилног становништва, догађаји су у Ловасу у октобру и новембру месецу '91.године, напад на Ловас, противзаконита затварања, мучења, телесна повређивања и убиства цивилног становништва и догађаји на такозваном минском пољу у Ловасу и страдање у овом периоду укупно 69 цивила Хрватске националности. Испричаћете суду шта је вама у вези тога познато, ви сте већ давали исказ истражном судији 29.06.2007.године, из којег се види да сте били у том периоду тамо. Изволите.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па у суштини ја немам ништа да додам сем онога што сам рекао у истражном поступку, уопште нисам био присутан кад се то десило, ја једино што знам то је рекла казала, а најискреније на рекла казала не могу никоме и ништа да кажем, нити знам ко је шта мени тачно рекао ко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због јавности овог претреса испричаћете оно што сте испричали истражном судији.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ево испричаћу, ја кажем то јутро смо требали да идемо на неко, не знам ни ја, митраљеско гнездо, шта знам, и кренули смо на то митраљеско гнездо, колико се ја сећам. Не знам тачно која је локација била. Показали су ми и ја сам требао зољом

да гађам тамо то, а подршку су ми држали момци господина Дарка Перића. Међутим, ја сам се окренуо, на пола док сам дошо њих није било. Ја сам се вратио сам, са пољане, пошто су ме оставили на пољани, и отишао у Шид да се јавим мојима да сам добро. Право да вам кажем много ми је лоше било и много сам се лоше осећао. Кад сам се вратио из Шида, отишао сам да се ошишам, рецимо, ја мислим да је било тако, и ту је близу амбуланта и видео сам неке рањене људе, како стоје испред амбуланта и питао сам, не знам ни ја кога, не могу више ни да именујем, давно је стварно прошло и много људи је прошло и око мене, да ја сад кажем тачно све кога и шта. Шта је било, ма каже ови направили глупост, терали су кроз минско поље, па су пуцали, неко се ваљда бацио на мину од злостављаних и онда су сви као повукли обараче и то се тако све и десило. И то је једино што ја знам и једино што ја могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте ви и под којим околностима, на који начин стигли у Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Стигао сам са потпуковником Димитријевићем, у октобру месецу, тад је Ловас био освојен, и очишћен, тим терминима је речено, и наше је било ту колико ја знам по наређењу потпуковника Димитријевића, да будем ту, да чувамо то место и знам да нам седам дана није било дозвољено да испалимо један једини метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека сведок седне, биће вам лакше, јел има ту столица.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седните и спустите тај микрофон, биће вам лакше.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Хвала. Јел треба да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може ако нису чули позади оптужени.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Значи дошао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или одговор, шта нисте чули? Ево сад ће и тужилац да понови питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, када сте ви и под којим околностима и одакле стигли у Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Из Ваљева преко територијалне одбране, под командом потпуковника Димитријевића, стигли смо у Ловас кад је био већ освојен и очишћен, такозвано, тај термин је искоришћен тада, значи дошли смо тамо да чувамо тај положај и то место и знам

да нам је било забрањено седам дана да испалимо један једини метак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви мобилисани, да ли сте дошли ту у Ваљево да се јавите у територијалну одбрану по позиву или на неки други начин?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, дошао сам добровољно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вас је било у тој групи која је тог дана кренула из Ваљева у Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам тачан број, преко десет, мање од тридесет. Верујте ми да не знам, не знам више пута се ишло, са више група, тога се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим превозом сте ишли?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Аутобусом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли сигурни да је са вама ишао и потпуковник Димитријевић?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Он нас је возио, он нас је испратио, мислим да је ишао и он са нама, да смо тамо, или је он, или смо ми дошли он је већ био тамо, то нисам сигуран, то не могу тачно да одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неко од старешина био са вама?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Што се мене самога тиче, рецимо и ја мислим моје целе јединице, мислим да нико није био задужен за нас сем потпуковника Димитријевића, али то опет не могу да тврдим. Ја сам се лично њему обраћао и лично од њега примао наређења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли директно дошли у Ловас, нисте евентуално негде задржали се неко време, па. Значи да ли се истог дана када сте кренули директно стигли у Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте стигли у Ловас, ко вас је тамо примио и распоредио где ћете да спавате, да једете и која задужења имате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па знам да је командант ваљда тог села био Љубан Деветак и да је он рекао потпуковнику Димитријевићу шта треба, потпуковник Димитријевић пренео нама и рекао да не можемо преко њега ништа да радимо и рекао је седам дана да не можемо да испалимо метак, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви потпуковника Димитријевића познавали пре одласка у Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не. Јесам, пре одласка у Ловас јесам, ја се извињавам, јесам пре одласка у Ловас, ишао сам и у Бршадин пре тога, и тамо нас је он испратио и од тад га знам, то је било месец ипо дана пре тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте стигли, кад сте стигли у Ловас, где сте то стигли и ко вас је дочекао?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јел можете да поновите питање молим вас, сад сам збуњен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стижете у Ловас, ко вас је дочекао, ко вас је распоредио, ту спавате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Потпуковник Димитријевић нас је распоредио а ја знам да је он рекао да не можемо ништа да радимо и да, смештени смо у школу, преко пута те такозване команде, ја мислим да је то школа била, не знам шта је било, смештени смо, ту смо спавали и знам да је, ја сам вам рекао шта знам, не знам шта сад још треба да кажем. Немојте се љутити, збуњен сам страшно, сад сам, јел могу мало воде да. Питали сте ме ко је, ја сам реко дошли смо, знамо да је Љубан Деветак био командант села тада и да преко њега ништа нисмо могли, ко сад још, не знам шта још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте сазнали и под којим околностима да је Љубан Деветак командант села?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Потпуковника Димитријевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сместили сте се у школу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта треба даље да радите, која су даља ваша задужења?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да мирујемо седам дана и да држимо положај, или били смо распоређивани по ивици села, да чувамо село и у само случају опасности, у случају напада да реагујемо, иначе овако нисмо смели да испалимо метак. Спавали смо по неким стоговима сена ноћу, а дању смо спавали у школи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вас је отприлике било у тој групи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Више од десет, мање од тридесет, верујте да не знам, стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вас одводи на лице места, тамо где треба да држите то обезбеђење или стражу, већ како се то зове?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Распоређени смо сви, па потпуковник Димитријевић нам је објашњавао где треба да будемо и показива где ће ко да буде, где ће које место да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи он је лоцирао места на којима ћете?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По колико вас је било на том једном месту тог обезбеђења?

Сведок ИГОР БОРИЋ: По двојица, бар у мом случају, можда је негде било тројица, а код нас двојица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био са вама?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Мирољуб Марић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли увек на истом месту долазили да вршите то обезбеђењ?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па нисмо ми нешто дуго ни вршили то обезбеђење, на два места смо били, једном смо, ја сам опет исто био, али увек је био неки близу неког сена, где се сакријемо и то на пољани и тако је било целу ноћ. А било је то све три, четири дана пре него што се десило то што се десило и онда су сви покупљени, сви враћени. И то је то, неки су разоружани тамо, ми смо вратили се овамо у касарну, предали оружје и отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У које време почиње то ваше задужење, кад ви долазите на то место које би требало да обезбедите и колико то траје, до ког времена?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па од мрака до јутра, а сад зависи кад је тамо падао мрак, негде око седам, осам увече, у то време рецимо, или шта ја знам, можда шест, седам, па до шест ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате кад ви одете ујутру у току тог дана, да ли неко други долази на то место?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Е то не знам, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се кретали по селу у то слободно време, пошто сте у току дана кажете били слободни и да ли сте се кретали по селу, контактирали са неким, разговарали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесам се кретао по селу, а контактирао сам, чињеница је да сам контактирао, били смо сви ту заједно, сад да ли ја знам неком име или не знам име, то већ не могу да вам кажем, знам за Мирољуба Марића и знам за рецимо Горана Брковића, који је био тамо, Брка, то су неки другови с којима сам био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За тај период од момента када сте дошли, па до тог дана када се десило то тамо на минском пољу, кад ви кажете да сте ишли у Шид и кренули да се шишате. У то време, значи између тог времена, тог датума од вашег доласка до ових догађања, да ли сте имали некакву информацију, да ли сте непосредно видели, чули или с неким разговарали да се у селу, да имају неки затвори, да ли се људи ту муче, малтретирају, да ли има страдања људи? Везано за период до минског поља о коме сте нешто почели да причате.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Чуо јесам, али ја вас исто тако молим да ме за рекла казала не оптерећујете, јер ја то нисам видео, ја немам право то да кажем. Одакле ми право да ја било кога осудим ако ја то нисам видео, ја не знам да ли је то истина, зависи шта сам чуо и од кога сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми не тражимо од вас да то што ви кажете да ли је истина или не, само нам кажите то што сте чули, а да ли је истина или не, цениће се посебно или на други начин.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па чуо сам да има нека задруга и да тамо одводе људе и да их малтретирају, у задругу лично нисам ушао, и право да вам кажем ја мислим да не знам ни где се налази. Не могу да вам кажем ни шта сам видео, ни да сам видео, нити да сам чуо да неко вришти оданде или шта ја знам, то не могу да кажем, нисам. Чуо јесам да је било мучења, чуо јесам да су они били измучени, чуо јесам да су они одведени на минско поље, да се све то десило, да се један који је био измучен, који је показао где је мина, јер то је као било водили су их на минско поље да показује где су мине, ишла су тројица и покаже ту је мина и онда приђу тројица и демантирају ту мину и да је један који је био много измучен показао где је мина, ишла су тројица да демантирају, он се бацио на мину, и тако је настало сво пуцање. Људи су пуцали, како су пуцали, зашто су пуцали, то је њихов проблем, ја нисам, верујте ми ја сам само то чуо, а не желим никога да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете од кога сте то чули, по имену?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Чуо сам од више људи, али не могу да кажем тачно, од кога је све тачно, верујте. Прошли пут сам реко, излетео сам једно име, које можда није ни истинито, да је баш он мени рекао. Ево најискреније, све је то тако збркано у мојој глави, то је све, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли евентуално знате, рекосте да је Ловас пре вашег доласка био ослобођен, заузет или већ шта сте, који термин сте употребили.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Како већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Како год већ, извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Да ли знате у односу на тај догађај, заузимања тог Ловаса, кад сте се ви појавили у Ловасу? Истог дана, дан, два, три, пет, касније.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Други или трећи дан после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте приликом уласка у Ловас или тих дана видели неке трагове, да је ту било неке борбе, да је ту било евентуално порушених и запаљених кућа, да ли је било на улицама погинулих људи и нешто слично, што би вам указивало на то да се ту нешто дешавало?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па да вам кажем нешто, најискреније, погинулих људи није било, најискреније, од свих места кроз која сам прошао оно је деловало као да је мирно предато. После ето два или три дана. А шта сам чуо касније то је све посебна прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим вас кад сте били у Ловасу, да ли знате које је ту све војске било, ко је њима командовао?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Била је исто јединица «Душана Силног» знам, и била је још неке територијална јединица и било је неко одељење војне полиције које ја нисам видео никада, али знам да је била, чуо сам да је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Војне полиције или цивилне?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја мислим војне, а можда и цивилне, не знам, верујте ми то не знам, било је неко одељење полиције, а сад која полиција је била не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули евентуално нека имена, ко ту командује тим људима у тим јединицама «Душана Силног», полиције једне, друге?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја сам био под директном командом потпуковника Димитријевића, мене остали људи стварно нису интересовали на том ратишту. Верујте ми, ја сам стварно, не знам колико ја вас могу да убедим, али ја знам коме ја одговарам, остали, таквих је било превише на ратишту, и ја не морам све да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се упознали са неким, и да ли сте контактирали са неким из тих других јединица, тог «Душана Силног» или?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па контактирали у пролазу јесмо, ако је контактирање на здраво или шта има, или јел тамо мирно, то једино, а овако неко дружење ни са ким.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте никога упознали по имену, по надимку од њих?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су они били обучени, какве су униформе имали, да ли су уопште имали униформе, како су изгледали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: У селу од пет јединица територијалних, бар три су цивилно обучени, ја не знам која је која јединица, ја знам

само за нашу јединицу могу да вам причам нешто, ако вас интересује, стварно ово, нит су ме интересовали никад у животу, ни тамо док сам био, не интересује ме ни овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази сте рекли између осталог у једном тренутку да за припаднике те јединице «Душана Силног» да су они за вас увек били полусвет. Можете ли нам рећи на основу којих чињеница, околности сте их тако оквалификовали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја не разумем то ваше питање, полусвет, ја сам то можда рекао на другачији начин, а ви сте то сасвим другачије искарикирали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него дословно сте тако рекли, јер то је из транскрипта вашег исказа.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Добро, ја се онда извињавам што сам тако рекао, јер могу да будем осуђен за то, не желим никога да квалификујем ни на који начин. Верујте ми, не желим никога, ја имам своје мишљење, можда ми је излетело, али то није за јавно изношење. То никога нећу да квалификујем и карактеришем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам ближе објаснити тај ваш однос са потпуковником Димитријевићем?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па он нас је чувао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте ви њега чували?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ја се надам да сам се трудио да му укажем, да му покажем то поверење, да оправдам то поверење које ми је указао, да будем са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али вас питам да ли сте ви били нека врста његовог обезбеђења, његовог личног обезбеђења као?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па сви ми смо били део његовог личног обезбеђења јер је и он био део нашег личног обезбеђења, он је био наше лично обезбеђење и сви се тамо чувамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изузев тог првог момента када вас како кажете он распоредио на поједина места где ћете то обављати, ту дужност, да ли вам је издавао још неке друге непосредне наредбе, да ли сте само њему одговарали или је између вас и њега постојало још неко старешинство преко кога сте комуницирали са њим?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па он је нама говорио све шта је требало да се ради и издавао наредбе, тако да ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он вама говорио да се нешто догађа у селу што не би смело да се догађа, у односу према цивилном становништву?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесте рекао да нешто није уреду, јесте рекао да су му везане руке, али ништа даље на ту тему нити смо причали нити смо могли да причамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте Ви њему нешто говорили о Вашим сазнањима шта сте о догађају сазнали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То већ не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте ишли на та места где сте обављали ту назови стражарску службу или обезбеђење, шта ли већ, да ли Вас је неко претходно упозорио да евентуално негде постоје минска поља или појединачно постављене мине на неким локацијама које би за Вас могле претстављати опасности?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не. Не, сем за то једно минско поље знало се тамо се не иде, тамо је и било то страдање које је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви знали за то минско поље пре тог страдања, него се догодило страдање?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам неко рекао налази се ту минско поље, немој тамо да идеш?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесмо, јесмо, као немојте тамо да идете и та три, четири дана нитко није ишао тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је то рекао где је минско поље?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Вероватно потпуковник Димитријевић, другачије не бих знао, или неко од наших ко је био са нама тамо, а коме је вероватно опет рекао потпуковник Димитријевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је потпуковник Димитријевић имао неку канцеларију, неко седиште где је иначе боравио, радио или евентуално где је спавао?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Имао је канцеларију и ту је седиште било где је радио, то знам, а то је било баш у тој команди преко пута наше школе и ваљда је поред била та јединица, одмах кућа поред је била та јединица код полиције или иста кућа, а ја мислим да је кућа поред, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви кад улазили у ту његову канцеларију?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесам једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је било неког контакта, неких састанака, поменуште Љубана Деветака и потпуковника Димитријевића, и да ли је још неко други присуствовао, ако знате уопште да су држани било какви састанци?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ја то не знам, али вероватно су се договорили, како је другачије могло да иде. Ја сам тад био само обичан, уствари можда и водник, не знам више не сећам се, ја не, ако је у врху неке команде, ја немам ту додира, ја немам право да присуствујем, ако се неко нешто договара ја знам шта чујем овамо шта ми се каже да треба да радим, ја радим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у истрази рекли да је потпуковник Димитријевић дошао касније, не знате тачно време, два, три дана након вас, а да вас је до његовог доласка, да сте стављани под команду Љубана и он нас је распоредио на ћошкове по селу, на ивицу села и рекао сам то да је био састанак и тако даље.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ето видите колико је моје сећање, ја вам кажем најискреније оно чега се ја сећам. Ја знам на пример да је био ту потпуковник Димитријевић, знам да сам био, вероватно сам био распоређен под командом Љубана Деветака, а сад више ко је шта поставио, ко је био под командом, ја стварно више не могу ни да вам тврдим нити било шта, верујте ми дуго година је прошло, неке ствари сам се трудио да заборавим, и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад, да ли сада евентуално можете да се опсетите шта је ту тачније или тачно, да ли је потпуковник Димитријевић дошао касније, а дотле вас је Љубан Деветак распоређивао и командовао или ово што сте данас рекли да је то било?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја мислим да је ипак потпуковник Димитријевић дошао са нама, нисам сигуран, али мислим да јесте. Нисам, опет не могу, не могу више да тврдим ништа. Нисам ја био ту главни нити сам био у нашем, нашој јединици главни, ја знам само шта сам слушао од других, нити сам ја командовао било којој јединици, знам само да сам радио оно што ми је речено да радим. Више верујте ми сад сам тотално и збуњен и испрепадан, ево одмах да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да немате разлога да се бојите.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Мислим да имам разлога да се бојим, тако сте ми наместили, сад лепо да имам разлога да се бојим и хвала вам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да ли ја могу паузу једну да добијем, ја се извињавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Молим Вас паузу једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, господине Борићу, али немате разлога да.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас разумем, можда ако нисте на суду овако били, али.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам ништа ту не намешта, Ви сте ту као сведок да испричате оно чега се сећате.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја знам ја вам стварно кажем чега се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево направићемо паузу.

Сведок ИГОР БОРИЋ: И немам право никога да оптужим јер нисам видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, суд је тражио оно што чега се сећате.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Зашто мени каже да сам ја можда рекао, откуд ко, ја сам дошао овде истраумиран, прошли пут, прошли пут је скочио на мене и ја сам онда можда изрекао полусвет, без везе, зашто он то сада понавља тако, зашто ме тако напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја хоћу само, немојте, прошли пут ме је напао, ево сад ме напада, а ја сад чујем да сам ја као његов сведок, немојте тако. Није то уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прекинућемо на 5-10 минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам напао, нисам ни био присутан прошли пут кад сте Ви саслушавани.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

С обзиром да је сведок тражио паузу, главни претрес се прекида у 10,16 часова и биће настављен у 10,30 часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 10,38 часова.

Сведок ИГОР БОРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево седите господине Борићу. Изволите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Борићу, пре него што Вам поставим само неколико питања, жао ми је ако сте ме погрешно разумели и схватили питање, начин на који сам Вас питао, као некакву врсту притиска на вас или већ како сте то рекли, нити ми је то била намера нити би се таквим средствима служио. Ви сте овде сведок, верујем да сте се затекли у време и на месту у свим тим догађањима због кога вам је сада тешко и то потпуно разумем, али ми смо овде саслушали велики број сведока и још велики број ће бити саслушан, све нас овде интересује истина, односно што већи број чињеница пре свега истинитих да бисмо овај поступак окончали. И молим Вас да и тако разумете и питања и начин на који вам постављам поједина питања. Да ли се сећате у односу на дан кад се то догодило на минском пољу које сте већ описали, оно што сте чули, да ли је нека друга војна јединица дошла у Ловас и да ли се евентуално сместила у исти објект где сте и Ви били?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ми смо били на другом спрату, неко јесте био на, да ли је приземље или смо ми били на првом, а неко је био спрат испод нас, али ја не знам која је то јединица, стварно не знам која је то јединица и не знам одакле је. Ја мислим да су можда били баш и јединица Дарка Перића, нисам сигуран, не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви Дарка Перића познавали од раније?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па из Ваљева смо сви, сви се знамо из виђења овако, ништа посебно да, мало је место Ваљево што се тиче људи, ко једна општина у Београду. Овако из виђења, чисто виђали смо се и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тих дана или тога дана и уопште видели Перића и на било који начин са њим контактирали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па јесам, рекао сам вам, ујутро смо требали на неко митрељеско гнездо да одемо, то је било сасвим са друге стране, то је било, ја мислим да је то баш било са друге стране тог минског поља и туда смо ваљда прилазили, а горе је било то митраљеско гнездо које је требало ето као да се уништи, па није уништено јер нисам имао подршку, а ја сам требао да одем да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то да, ко је то Вас одредио и од Вас захтевао да баш Ви идете?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Верујте ми да не знам. Али сетио се јесам, ако могу да вам кажем на оно ваше питање од прошли пут, у праву сте

потпуковник Димитријевић је дошао 2-3 дана касније, нас је сачекао неки момак који нас је сместио у школу и рекао где да идемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај момак је ли био униформисан са пушком, да ли знате уопште ко је био, да ли је био неки војник, којој јединици је припадао?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам, не могу да се сетим ни униформе, не могу да се сетим ни лика право да вам кажем, знам да је био младић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био цивил или је био у било каквој униформи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што сте нам рекли о овоме шта сте чули након тих догађања немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље. Микрофон.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Увек заборавим, извињавам се. Ја сам бранилац немате разлога да се бојите, ја ћу Вас питати сасвим неке нормалне ствари, уважавајући да је то скоро 20 година прошло, обзиром да сте били војник. Само кажите чега се сећате, ништа више од тога, овде су људи оптужени за које могу да буду осуђени на дугогодишње казне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте да правите увертиру, ја сам му рекла и зашто су оптужени и шта.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: У правилу се сведоци сви ничега не сећају, ништа се није догађало и тако даље. Реците ми то место стражарско где сте Ви били, колико је било таквих места у селу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам тачно, ја сам био на два до три места, мењало се стално, да ли је врх шуме, да ли је нека пољана са сеном или тако нешто где смо могли да се сакријемо, тако смо постављани, и једном је била кућа, да једном је била кућа нека празна која је била на ивици села и ту смо се попели горе на спрат и на тераси смо били.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Колико је било вас на једном овом стражарском месту, у једној смени?

Сведок ИГОР БОРИЋ: У мом случају двојица, а било их је и по тројица, зависи од места.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Шта сте имали од наоружања за време те службе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Аутоматску пушку са оквиром и бомбе две.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Данас сте рекли да вам је потпуковник Димитријевић наредио да ни у ком случају не отварате ватру, јесте тако рекли?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да. Седам дана.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли Вама то изгледало логички, нормално гледано са војничког аспекта и ситуације у којој сте се налазили?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ако је тако речено, речено је да се само бранимо, значи да не смемо ми да провоцирамо и да пуцамо, јасно, ја мислим да је то јасно наређење, значи имате оружје само да се браните, немате оружје да нападате и да пуцате.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, ја сам Вас другачије разумео, ово је логично што сте сад мислим и нормално чин ми се да сте овако рекли. Ујутру, јесте неке предавали дужност кад сте ишли у школу горе на одмор или сте остављали једноставно тад то и отишли горе? Је ли било неке примопредаје?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па примопредаје класичне није било, него кад дође јутро дођу по нас ајмо и онда идемо у школу и лежемо и спавамо.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте имали разводника страже?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па не у класичном смислу те речи, увек је неко од нас био тај разводник, увек је неко ишао по остале, знало се кад је ко и тако.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, а јесте ишли на ватрену ону линију да се празни оружје после страже, јесте имали неке, јесте чули за правила стражарске службе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли се поштовало нешто од тих правила за то време док сте Ви давали ту службу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Што се мене самог тиче увек јесам, за друге не могу да тврдим.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ко је писао заповест за стражу, је ли вам познато?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам вероватно, не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А ко је требао по вама да пише?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Онај ко је писао правила страже.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Молим?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па онај ко је писао правило страже, ја не знам ко је по мени требао, по мени не знам стварно верујте ми то ништа.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не, него је онај ко вас је слао на стражу требао да пише заповест за стражу, на стражарском месту.

Сведок ИГОР БОРИЋ: По нас су долазили, ја сам рекао и шта и како је, ја знам после кад је тачно после два до три дана само су долазили, ми смо ујутру у школи спавали, после тога, значи кад је дошао потпуковник Димитријевић онда је све другачије било, онда смо ми били под његовом директивом.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, кад сте дошли, коме сте се јавили и ко вас је послао баш у Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Територијалној јединици у Ваљеву и Територијална јединица из Ваљева нас је послала у Ловас.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: И шта су вам рекли коме да се јавите?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па мени нису ништа, ја сам само обичан војник био верујте.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Били сте обичан војник, али вашој групи, колико је вас било, рекли сте 10 или тако нешто?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте ми било је од 10 па навише.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Чиме сте дошли?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Дошли смо ја мислим аутобусом.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Знам, али кад дођете у непознато. Јесте били пре тога у Ловасу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам никада.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли вас неко предводио да каже помоз бог људи, ми смо одатле и одатле, послати смо ту на задатак, коме да се јавимо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, ја вама и даље објашњавам да ја нисам био старшина те јединице.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли био неко из ваше групе, предводник групе или командир?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па вероватно јесте, ја се не сећам више ни тог човека ни тог лица, знам да ја нисам био.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли знате ко у војсци командује потпуковнику?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ко?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па пуковник ваљда.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: И виши.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да. У војсци да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А одакле вам сазнање да Љубан Деветак командује потпуковнику Димитријевићу? Је ли знате ви шта је Љубан био тамо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам уопште верујте, командант села вероватно.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Одакле знате да је он слушао његова наређења?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Вероватно је био командант своје територијалне јединице, ништа друго, зато што се територијална јединица из Ваљева потчињава увек територијалној јединици где оде.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па шта је био Љубан у Ловасу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па не знам верујте. Верујем да је био командант те територијалне јединице.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте контактирали Ви лично икад са Љубаном?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја човека нисам видео.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли би могли да га препознате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ма никако.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми, још само имам два питања, рекли сте да је долазио на састанак код Димитријевића, одакле вам је то познато? Јесте ви присуствовали неком састанку?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам ниједном, ја сам рекао да претпостављам да су сарађивали кад је тако већ оно та ситуација. Ја нисам рекао да су они ишли на састанке, можда и јесам рекао, али није уопште у контексту да су ишли да сам ја видео.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не, у истрази сте рекли да је долазио Љубан на састанке?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па вероватно је и потпуковник код њега ишао и Љубан код њега, вероватно су се и састајали.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ви нисте присуствовали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, нисам ниједном, ја сам само једном ишао у команду тамо код потпуковника Димитријевића, све време проводио у школи или у Шиду, право да вам кажем ишао сам да се јавим мојима да сам жив, сваки пут.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Е имам још једно питање, кад сте дошли у Ловас, је ли била тамо, рекли сте да је Димитријевић дошао касније, је ли било тамо неке друге војске? Ако је било, каквих војски је било по Вашим сазнањима?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Било је више војски, било је три, четири врсте војске, не знам тачно ни колико ни шта, увек има више неких војски и увек све по неким, мале територијалне јединице се нешто прикључују, ја стварно не могу тачно да кажем које, али могу да кажем знам чуо сам да је био «Душан Силни», да је била нека полиција и да је не знам ето касније дошла та јединица Дарка Перића, после тих 7 дана, ето.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: У истрази сте рекли «ми смо тада стављени под команду Љубана и он нас је распоредио на ћошкове по селу».

Сведок ИГОР БОРИЋ: Е, то јесте, два дана јесте.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како вас је распоредио ако?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па дошао је тај момак и рекао је ви сте овде под командом, командант територијалне јединице Љубан Деветак, речено нам је да будемо по ивици, значи није нам потпуковник Димитријевић тада рекао, него тад нам је рекао Љубан Деветак вероватно да не испалимо метак 7 дана, знам да је била забрана 7 дана испаливања метка и да можемо само да се бранимо да не смемо да пуцамо.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А како је изгледао тај момак, да ли се сећате, да ли му знате име?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Младић један, био је тада, значи исто и ја сам, значи мојих година.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, вама као војницима, ви идете на стражарско место са муницијом, је ли вам пада на памет да контактирате са неким официром ЈНА тадашње регуларне војске? Дошли сте у непознато место, него слушајте могу да вам кажем не знам шта друго, мислим је ли вама то било логично, нормално да вам неки дечко који никад није метак опалио каже шта да радите, да је неко поручио?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па да вам кажем ако ме тај дечко сачекао, допратио, ако сам ја стављен под његову команду и ако ми је неко рекао да смо и под њиховом командом.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ко вам је рекао да сте под њиховом командом?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Неко од наших.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ваших резервиста ових што сте дошли са њима?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: (Бранилац опт.Милана Девчића) Рекли сте шта сте имали од наоружања док сте били у Ловасу, а кажите ми где сте задужили оружје?

Сведок ИГОР БОРИЋ: У територијалној јединици у Ваљевоу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи из Ваљева сте дошли?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И ако можете да определите до кад сте остали у Ловасу, ајте ако можете у односу на то дешавање у минском пољу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па од како је тај прекид ватре, оно што кажу 7 дана то прошло можда још 2-3 дана до тог дела и онда се то десило и ми смо се сутрадан покупили и отишли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи дан после минског поља?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И док сте били, значи пре одласка, да ли је дошла нека друга војска, да ли можете да се сетите?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Сећам се само Дарка Перића.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мислим дан после минског поља?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Е то не знам, то не знам стварно, рано смо ми ујутру отишли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да нам кажете имена других лица која су била са вама у групи, значи која су кренула из Ваљева и која су била све време у Ловасу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Мирољуб Марић, Горан Брковић, Зоран Милошевић, Влада Маринковић, осталих се и не сећам право да вам кажем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ваша група која долази у Ловас, је ли она, како да кажем да ли се раздваја на мање групе или сте заједно док вас распоређују, док вам дају задатке, смештају у школу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, заједно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Све време сте заједно?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, заједно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли вам је познато неко лице по надимку Лаки из Љига?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесте. Јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где упознајете, где срећете то лице и какав он однос има према Вама? Односно да ли Вам, ајде Ви одговорите.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па имамо, не знам, негде сам га на ратишу упознао, не знам ни у ком месту, не знам верујте ми. Знам да сам га упознао на ратишту али где тачно не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте га видели у Ловасу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Могуће, не знам, то не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. У истрази сте рекли да сте једном приликом видели војну полицију код Димитријевића.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је то било пре дешавања на минском пољу или касније?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам, не знам, можда је било то, можда исти дан, а можда и дан пре, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да се сетите колико је људи дошло, чиме су дошли, како су били обучени?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Дошла су двојица полицајаца или тројица и дошли су џипом војним или не знам у чему, тако неко војно возило.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Приликом Ваших одлазака у Шид, да ли можете да ми кажете чиме сте ишли, како сте ишли до Шида и да ли сте ишли сами?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па увек се сналазимо кад неко иде рецимо интендант тура, кад доносе храну, доносе нешто шта нама треба, па увек се снађемо, вратимо се са њима, а онда овамо после или стопирамо, снађемо се да се вратимо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Стопирате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Замолим неког да ме повезе, не стопирам класично.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а приликом напуштања Ловаса, тих дана када сте ишли у Шид, да ли вам је требала дозвола за излазак, односно пропусница, да ли сте добијали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Имали смо своје пропуснице, а пошто смо слободни били преко дана имао сам право своје време да користим како хоћу тада. Значи могао сам да спавам или да се јавим родитељима, ја сам изабрао ово друго, а имали смо своје пропуснице већ територијалне одбране које су нам дале.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То Вас питам, ко вам је дао, код вам је издао пропуснице?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Неко из војне полиције из Ваљева Душан се зове не знам како се.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ја бих Вас само питала овај ваш боравак у Ловасу ако можете да се сетите да ли је забележено у Вашој војној књижици?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам ни то верујете ми, војну књижицу нисам видео деветнаест година.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам пуно, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Адвокат Игор Олујић бранилац Милана Радојчића. Ја бих само пар питања. Надовезао бих се на колегиницу, рекли сте да Вам је пропуснице издао Душан из војне полиције у Ваљеву.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Је ли Вам те пропуснице издао у Ловасу или Вам их је издао раније?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па он је био тад у Ловасу кад је дошао код потпуковника Димитријевића ваљда, шта ја знам, а виђали смо се на ратишту стално и он је мени увек давао по тих десет пропусница зато што ја.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Бланко пропусница?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, давао ми је да ја упишем слободно, давао ми на своју вољу да бих ја могао да одем да телефонирам својима увек и то.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Јасно.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Сестра ми је тад била болесна, ако хоћете знати, хтео сам да знам шта се дешава са њом сваки дан.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И с тим пропусницама сте Ви могли где год покажете пропусницу могли сте да прођете где год треба?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте у селу видели тенкове?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не можете да се сетите да су били тенкови?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, нисам видео ни један тенк.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Током Вашег боравака није био ни један тенк?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Могу да се сетим да није био ни један тенк до задњег дана док нису дошли, да, дошли су неки тенкови, војска је дошла задњи кад су нас спаковали у аутобусе и кад су.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Е то ме интересује.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Кад су нас спаковали у аутобусе онда су дошли неки тенкови.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Значи, а кад та војска која је дошла место вас она је дошла пре него што сте ви отишли, је ли вршена нека примопредаја јесте имали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Е то не знам верујте ми, ми смо били у аутобусима, да, ево сад, да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли Вам је познато да је у селу била још јединица територијалне одбране, територијална одбрана Љиг, територијална одбрана Лајковац, да је било још војске ЈНА тако да назовем?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па вероватно јесте, ја Вам кажем најискреније, ево сад кад помињете Љиг ја се рецимо сећам стварно Лакија из Љига и то знам али нисмо се ми нити виђали посебно тамо, а и не знам зашто он је сасвим нормалан био.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесте. Ништа, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Борићу.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Добар дан.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам мало незгодно постављен, Ви гледајте у судију.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Мени монитор није упаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ови из режије. Изволите колега.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Господине Борићу, можемо да наставимо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Можемо.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Рекао сам ја сам Бранко Лукић адвокат и мењам колегу који брани потпуковника Димитријевића, па ћу нешто везано за потпуковника Димитријевића да Вас питам. Прво бих Вас молио да се концентришете на време доласка у Ловас, у ствари у Хрватску. Да ли се сећате да сте прво дошли у Чаковец, а из Чаковца на Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То ми је познато, никад нисмо, а Чаковец то ми је познато страшно, могуће, не могу са сигурношћу да тврдим.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала. Данас смо утврдили да је потпуковник Димитријевић дошао неколико дана након Вас у Ловас, па бих Вас сада питао, уколико се сећате, што се не сећате слободно ми реците не сећам се. Да ли се сећате ко је са Вама дошао у Ловас од старешина ако је уопште био ико од старешина?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу да се сетим верујте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: У реду, хвала. Рекли сте нам данас да сте након неколико дана стављени, да Вам је надређени био потпуковник Димитријевић, да ли је потпуковник Димитријевић

Вама лично издавао конкретна наређења? Везано за то да ли сте Ви њему подносили извештаје и да ли сте му рапортирали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па јесмо и ја лично мислим подносио извештаје, налазили смо се, он је долазио код нас у школу и ту смо се информисали и једни и други и он је нама издавао наређење и он се информисао од нас како је све, шта је и како је, шта се дешава. Једино што могу да кажем знам да се задржавао и да нас је молио да се склањамо од свих ствари које нису нормалне.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Када је дошао потпуковник Димитријевић у Ловас неколико дана након вас, да ли је он променио нешто у вашим задужењима свакодневним или сте ви наставили да обављате исте послове које сте обављали и пре његовог доласка?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Мислим да је тад већ било да смо још једно два дана ја мислим, ишли на те страже и да после тога ништа нисмо радили и да смо чекали одлазак одатле.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. Да ли знате од ког нивоа се старешина назива командант, а до ког нивоа се назива командир?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Командант ако је самостална јединица од капетана прве класе, иначе може да буде мајор-потпуковник, потпуковник па надаље.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: По Вама да ли је могао потпуковник Диитријевић да буде командант вама неколицини? Неко каже да је у вашој групи седам људи, Ви кажете од десет до тридесет.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте ми, ја сам у толико група био за сво то време да више не знам с ким сам колико био и кад сам био.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала Вам. Да ли Вам се потпуковник Димитријевић жалио да постоји опасност његове ликвидације, да ли се сећате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, жалио се.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је потпуковник Димитријевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније, молим Вас, не чујем Вас ни ја.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Извињавам се, да ли је потпуковник Димитријевић након тих жалби тражио од Вас да га чувате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, јесте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: На који начин?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да будем уз њега заједно са Мирољубом Марићем.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је у ствари он долазио код вас у школу па проводио време ту код вас у школи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала.

Сведок ИГОР БОРИЋ: И склањао се што је више могао.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Споменули сте Мирољуба Марића, да ли је у ствари Мирољуб Марић био на челу те ваше групе? Јесте ли од њега примали задужења?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Могуће, могуће, верујте ми, не знам. Знам да ја нисам хтео да будем на челу те групе.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Споменули сте и канцеларију у којој је био потпуковник Димитријевић, да ли је та канцеларија била у месној заједници?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу да Вам опишем, ја не знам која је то зграда, значи по дијагонали, раскрсница је велика и на једној раскрсници је школа. По дијагонали ту је била та кућа.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, довољно, хвала.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ако је то месна заједница, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сведок може на овој фотодокументацији да погледа ако препознаје нешто од тих објеката.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Слика 21. то је та ваљда задруга била, ту смо пролазили и показали су ми да је то задруга и после чујем да су тамо били, јесте. Ја мислим да је ово школа где смо ми били слика 30. ја мислим да јесте, јесте мало другачије, слика 31. и 32.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведоку предочена фотодокументација очевида МУП-а РХ у списима предмета па указује да се на слици 21. налази задруга у Ловасу, а школа у којој су они били смештени на слици 30., 31. и 32.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала. Још кратко господине Борићу. Када Вам се обраћао потпуковник Димитријевић, да ли је то било у форми наређења или у форми савета?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Увек је ишло у форми савета него у форми наређења, наређивао је само што је морао, а све остало је саветовао.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам. То је било све што сам имао за овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Адвокат Јасмина Живић, бранилац опт.Перић Дарка. Рекли сте да је једно од Ваших задужења у Ловасу

било да чувате стражу, да ли можете да се изјасните да ли сте ишли на стражу сваки дан односно сваку ноћ и да ли су сви из Ваше групе ишли на стражу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Један је увек остајао у школи, увек је некога било страх, а нас није било срамота да кажемо да нас је страх, и један је увек остајао да ето припреми све за ове који се врате да имају топло кад дођу и тако, један је увек остајао, а престали смо са свим тим кад су дошле неке јединице, немам појма, и онда смо сви били нон-стоп у школи, неке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може мало гласније.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Престали смо са свим тим кад су дошле неке јединице и онда су оне преузеле све те страже.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Када је то било да ли можете да се изјасните у односу на догађања на минском пољу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Четири дана пре.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Осим тих задужења на стражи, да ли сте имали још неке друге дневне активности?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па по правилу нисмо.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Шта то значи по правилу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: По правилу један једини пут сам требао да идем на то да, пошто сам ја добар у пешадијском наоружању био са том зољом сам ја требао да идем на то митраљеско гнездо међутим није испало како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борићу, само молим Вас гласније, овде се чује нешто, неки радови су.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја се извињавам. Значи само тај дан је било да сам требао да одем да завршим то што сам, значи то митраљеско гнездо, међутим није ни то испало како треба, момци Дарка Перића су се повукли, не знам ни зашто, ни како, ја сам се онда вратио и после тога отишао у Шид одмах.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли Вам је познао да су остали из Ваше групе имали нека друга дневна задужења?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам, не верујем, не знам.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У објекту где сте боравили, колико је људи било са вама у тој да кажем спаваоници?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Само наша јединица.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Колико је то људи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Између десет и тридесет, не знам верујте ми тачан број, стварно много, много је група прошло.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Само бих се још вратила на ова стражарска места, да ли је потпуковник Димитријевић долазио код вас док сте били на тим стражарским местима?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу да се сетим.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да док сте боравили у Ловасу да сте примали наређења од потпуковника Димитријевића, да ли сте добијали нека наређења или сте имали некакав контакт са Перић Дарком у том периоду?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Контакт јесам имао, а наређење нисам примао од њега.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли можете да се изјасните из ког временског периода познајете Перић Дарка? Пре доласка у Ловас, за време боравка или након тога?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па Перић Дарка само из виђења и по виђењу у граду, а иначе званично смо се упознали у Ловасу.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Значи пре тога га нисте познавали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па не знам.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли сте Ви или неко из Ваше групе у временском периоду док сте боравили у Ловасу били у месту Чаковец, ако можете да се сетите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било питање већ.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Могуће, рекао сам, не знам.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро, ја се извињавам, можда сам пропустила, ако је одговорио већ. Рекли сте између осталих које сте споменули да познајете Мирољуба Марића да је он био са вама у тој групи, да ли је он био неки старешина?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па могуће, он је највише био са потпуковником Димитријевићем и он је нама говорио вероватно шта треба да се ради.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Кажете могуће, је ли Ви имате сазнања да је он био старешина или претпостављате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу да тврдим, не могу да се сетим ако ми верујете.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Мирољуб Марић је саслушан као сведок у истражном поступку и он је рекао да је један од ваших задатака био обезбеђење команданта борбених дејстава потпуковника Димитријевића и делимично чишћење терена, да ли Ви можете да се изјасните да ли је то тачно?

Сведок ИГОР БОРИЋ: За обезбеђивање потпуковника Димитријевића могу да се изјасним зато што је имао претње, зато што знам да је

имао претње, тако ми је рекао и не верујем да је лагао, био је уплашен доста тад зато што неке ствари неће да се раде како треба итд., сад ја то не могу тачно да објашњавам и не могу на рекла казал све то поготово од Мирољуба Марића, његова рекла-казала је мало чудна по мом мишљењу.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли је са Вама у тој групи био и Милосављевић Милош? Да ли можете да се сетите?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Је ли имао неки надимак?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Не, мени није познато.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу да се сетим.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Имам само пар кратких питања, па ако се сведок сећа, сећа. Прво питање сведоку било би у каквим униформама су били он и ајде да кажемо људи из његове групе из групе у којој је он био?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Дошли у СМБ униформама, после три дана добили маскирне.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Реците ми да ли се сећате можда да ли је ту било, да ли сте видели у селу неке који су носили маскирне униформе, а које нису биле оног дезена какав је ЈНА носила већ су биле прскане?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, и ми смо њих добили.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Реците ми још да ли можете да се сетите да ли је неко из Ваше групе, да ли је неко присуствовао, био присутан овом догађају на минском пољу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То не знам верујте.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих молила да ми кажете Игору да ли сте у време боравка у Ловасу имали неки надимак?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Феђа.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пеђа су Вас звали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ф, Феђа.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Феђа?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Да ли Вам је познато да ли је неко из Ваше групе људи са којима сте дошли учествовао у овим догађањима на минском пољу? Да, да, колега је сад питао.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Је ли могу ја да одговорим сад? Сви су о томе ћутали и то је било страшно и сви смо једва чекали да одемо, право да Вам кажем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Управо сам хтела друго питање да поставим.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ево сад ћу да Вам кажем то одмах и да завршимо са тим.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато да ли је неко од њих рањен, од Ваших колега с којима сте дошли?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Тада није, не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је неко смртно страдао?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато како је то рањавање неког Арона било, или Аруна или тако неког, да ли Вам је познат неки такав догађај?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ја сам испричао једино што сам чуо на минском пољу да је неко хтео, показао је где је мина.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Везано за Ваше време боравка у Ловасу уопште, да ли Вам је познато тако нешто?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Није.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нисте чули тако нешто?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли на страже ишли увек у друштву са овим вашим колегом Мирољубом Марићем?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сваки пут сте ишли на стражу са истим?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, са њим увек ја и можда још неко са нама неки пут, али обично не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јуче је саслушан један сведок из Ваше групе Милошевић Зоран и он је на питање неког од нас овде присутних, а можда и већа, не могу тачно да се сетим, рекао кад га је неко питањем асоцирао да ли је неко био први међу једнакима, међу вама, рекао «можда је то, мислим да је био Влада Маринковић». Данас сте дали колеги одговор да је Марић био руководилац Ваше групе, да ли остављате могућност да је можда Влада Маринковић био руководилац групе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не остављам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Није, није.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Одговор је одричан?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Он није сигурно.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала. Да ли можете да ми кажете да ли сте уз своју униформу имали и шлемове?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То не знам верујте, неки пут јесам, неки пут нисам, не знам где сам био са шлемом где нисам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесте ли били у Ловасу са шлемом?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не знате. Јесте добили ове СМБ униформе тамо, односно ове маскирне униформе, јесте ли добијали и шлемове или сте можда из Ваљева носили на неко друго ратиште или тада том приликом?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ми увек добијемо шлемове само неки пут их не носимо зато што тад није било потребе за ношењем шлема зато што је то село ето било освојено, ослобођено, како ко зове.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Јесте ли видели да неко од војске има шлемове док сте боравили у Ловасу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Стражари по улици.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Стражари по улици, а ко је давао стражу по улици, Ваша група?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Није наша група.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нега ко?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нека друга војна јединица.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нека друга војна јединица. Добро. Ја се извињавам ако сам пропустила, чини ми се да је било питање али просто због разних имена и презимена да ли сведок познаје Милоша Милосављевића?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Питали сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је питање.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да, било је питање, рекао је не, је ли тако? Добро, хвала, извињавам се.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу да се сетим.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте вршили неке прегледе по селу по кућама, по објектима, разговарали са људима, прикупљали неке информације, податке, било шта?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесмо прва три дана кад се пуцало још на нас из разних праваца, кад се тражило где то може да буде по селу, али не знам шта је са тим после било даље, престало је пуцање.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Престало је пуцање. Добро, хвала. Више немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Само једно питање. Да ли можете да лоцирате, пошто сте рекли да сте били упозорени на неко минско поље, да ли можете да лоцирате то минско поље у односу на ваш боравак у тој школи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја мислим да је то било исто тако баш по дијагонали иза те куће, иза тога где је била и та команда иза те полиције што је била, ја мислим да је то баш било тамо иза, нисам сигуран.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања, хвала.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Знам да се зову Виногради, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од оптужених?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, оптужени Љубан Деветак. Молио бих сведока ако се сећа да се изјасни тих првих дана где је узимао храну односно сви ти његови другови из те групе, како да је већ назовемо, где сте узимали храну за себе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То не могу да се сетим, верујте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А јесте ли узимали храну?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Неко је узимао храну и доносио нам је у школу, а где су не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Шта су биле, конзерве или кувана храна, шта?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја мислим конзерве да су биле, нисам сигуран. Не, није била кувана храна, али опет нисам сигуран, не могу, не знам тачно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ово сад кад сте говорили о тој згради команде да је у дијагонали минско поље са том зградом, реците ми у односу на школу кад изађете из школске зграде, је ли она преко пута или негде укусо, лево, десно, за леђима?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ако излазим право из школске зграде.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Значи, онда ми је негде са леве стране отприлике.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Кажете да сте једанпут били у тој згради?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли то била новија нека зграда?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Није, била је нека кућа и била је нека поред кућа која још није ни омалтерисана била.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кућа, домаћинство?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми да нисте у тој кући приметили казнене ове војне?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам, нисам био у тој кући.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми кад излазите из те куће, да ли гледате низ цесту која води из села према Шиду?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Кад излазим баш из куће?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, баш из куће, из дворишта?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па врата су окренута баш у супротном смеру од Шида, од цесте, значи кад се иде ка Шиду.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми је ли Вам познато село Товарник?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Из којег периода, по ком основу Вам је познато то село?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па свако пролази кроз Товарник кад иде било где у том правцу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте ли Ви дошли у Ловас преко Товарника?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Вероватно јесам, не знам, не знам верујте ми.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па кад сте одлазили у Шид, јесте ли ишли преко Товарника?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То јесам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па онда је логично и кад се враћате из Шида да прођете кроз Товарник?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па је ли Ваљево после Шида или пре Шида?

Сведок ИГОР БОРИЋ: После Шида.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Онда сте ипак прошли кроз Товарник?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Наравно да јесмо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте ли стајали у Товарнику?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И никоме се није тај аутобус који вас је возио са том групом рекли сте 10-20 ни јављала нигде на никаквом пункту или било који војни пункт или било шта на путу? Је ли вама било све отворено?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Сад ме интересује кад смо долазили, причате ли о доласку?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: О доласку из Ваљева?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Доласку јединице из Ваљева?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не јединице, ваше групе с аутобусом, рекли сте да сте дошли групно?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Наше групе с аутобусом било је сигурно пунктова, увек имају пунктови и увек пролазимо кроз њих.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А где се сећате тих пунктова прво кад сте веће место на које сте наишли, пре него што сте дошли у Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам, верујте много сам места ишао да их памтио све детаље. То не знам, али да се пролази кроз Товарник то морам да признам да се пролази, да сам ишао у Шид преко Товарника, ишао сам, а са јединицом то је са више јединица сам ишао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми молим Вас можете ли се сетити да сте ипак од Товарника преко Чаковца дошли у Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Могуће, могуће, не могу да тврдим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Данас сам запазио да сте рекли да сте тог дана кад је било то несретно минско поље били у Шиду да се јавите породици, је ли тако?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па кад сте се вратили у Ловас онда сте ишли да се ошишате, па сте пред амбулантом чули или видели да има рањеника, је ли тако?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако сте рекли. Реците ми одакле вам везе амбуланте и брице и шишања?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па не знам тамо се негде и шишало, тамо су се негде и шишали и видео сам ту поред амбуланте. Ја сам питао где могу да се ошишам, ошишао се један колега мој, ја сам питао где могу да се ошишам, он ме послао тамо, ја сам дошао из Шида не знајући уопште шта је било, дошао сам тамо негде и видео рањенике. Шта је ово, каже то је амбуланта, то су рањеници ово данас шта је било. Шта је било, каже.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Можете ли пред већем да објасните колико је далеко од школе до амбуланте?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте ми.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Отприлике, ту преко пута или где?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу ни то отприлике, верујте ми да се тог детаља више не сећам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Брица вам је преко пута школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, немојте се вртети око тог брице, задржите се на предмет оптужбе. Ја бих требала до сад једно 10 питања да Вам одбијем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Предмет оптужбе су рањеници, је ли тако, поред мртвих и рањених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али никакав брица није.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па није брица, одакле онда види рањенике код брице, а брица преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао код брице. Идемо даље, мослим Вас да се не задржавамо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад сте одлазили у ту команду, као што сте рекли, да ли Вам је познато неки капетан из Љига, по презимену Вељовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где кад је одлазио?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју команду, нек објасни?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Он је говорио о војној команди.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја сам говорио више о војној команди. Ако мислите на ово у селу Ловас, ово што сам био једном.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ово што сте рекли једанпут да сте били?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Није ми познато ниједно име.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А никог тамо нисте видели осим потпуковника Димитријевића?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не кажем да нисам видео, могуће да сам видео а није ми познато ниједно име нити сам се ја са ким упознао нити је мене неко са неким упознао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, никога нисте знали ни запамтили осим?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Осим потпуковника Димитријевића?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми јесте ли мене кад тамо видели? Сад бих молио да ме погледа па да каже човек?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесам поред потпуковника Димитријевића.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А сећате ли се којом приликом, где, како?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте ми.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми јесте ли икада били на храни у том задружном објекту о којем сте говорили?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, никад.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате, пошто сад сте се присетили да сте овог човека оптуженог Љубана Деветака видели поред потпуковника Димитријевића?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можда евентуално сећате да ли је био у униформи, у цивилу, у чему је био?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Он је био у неком џемперу белом на «V» изрез, ево сад се сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Мислим да је вунени џемпер био.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Дobar дан господине Борићу. Ја сам оптужени Миодраг Димитријевић. Више пута у Вашем овом излагању рекли сте да сте ишли у команду код Димитријевића. По чему цените да је то била команда?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ја сам претпоставио да је то команданта кућа ту поред чим сам ја долазио код Вас тамо а дошао сам само једном код Вас, колико се ја сећам, а све време сте Ви били после тога у школи.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не знам да ли је било питање, нисам баш добро, због слушалица ових не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па да ли је могуће да је то била зграда Месне заједнице?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Могуће.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Питан? Извињавам се, нисам знао. Рекли сте у Вашој изјави да Вам је дозволу за кретање дао неки Душан, па опет кажете претпоста-вку неку да је можда био код Димитријевића и да Вам је дао бланко ту дозволу. Молим Вас да се определите шта је тај Душан тражио, да ли Вам је рекао да је нешто тражио код Димитријевића и да ли је он стварно био код Димитријевића?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Кренућу хронолошки. Ја сам се са Душаном виђао још од септембра месеца и знао сам где је његова јединица и кад год ми је требала дозвола ја сам отишао и узимао те дозволе. А њега сам видео заједно са још неким кад су дошли, да ли су дошли до Вас али знам да су дошли само један дан до Вас и тад смо попричали шта је. Питам «шта је било», каже «ништа, нешто овако, ништа што се вас тиче» и ја то смо се само тако оно видели, попричали о породици и то је то.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи ли то да нисте сигурни да је он био код мене или јесте?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја нисам сигуран да је уопште био код Вас, ја претпостављам били су ту.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па знам, али не знам како изводите неке закључке вероватно и тако нешто. Нико Вас не пита да се изражавате вероватно или не, него оно што знате знате, а за оно што не знате не знам и готово, то је крај. Можете ли да се определите о времену, обзиром да сте рекли да сте 18-ог кад се десио случај на минском пољу да сте били у Шиду? Можете ли да се определите када сте то требали са људима од Дарка Перића да идете и да уништите тај бункер у односу на Ваш одлазак у Шид?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митраљеско гнездо је рекао.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Добро, бункер, митраљеско гнездо је исто. То је било ујутру рецимо можда пола 8, 8 кад смо се вратили па ја сам после тога отишао у Шид. Значи, ја сам око 10, пола 11 можда отишао у Шид, можда и раније.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, то је било истог дана када се десио случај на минском пољу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добар дан. Да ли се можда сећате дана када сте из Ваљева кренули и за Ловас који је датум то био?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли се сећате да ли сте из Ваљева директно дошли у Ловас или сте негде успут преноћили?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не сећам се опет кажем.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли можете да кажете у Ловас отприлике колико дана сте дошли пре потпуковника Димитријевића?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Два до три дана, четири можда.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро. Да се вратимо на ово митраљеско гнездо. Значи, та акција је требала да буде изведена истог дана кад је и било ово дешавање на минском пољу у пола 10 ако сам ја добро разумео?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па можда и раније.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ви не можете никако да се сетите ко је Вама рекао да учествујете у тој акцији?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу, знам ко ми је био подршка и ко ме је оставио. Не могу, а знам ко ми је био подршка, не могу да се сетим.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јесте ли служили војску?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Наравно да јесам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А јесте ли били и после тога на ратиштима?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Је л' има случајева да војска буде подршка добровољачкој јединици од 7-8 људи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Има.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Има?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не добровољачка јединица од 7-8 људи него једном-једином добровољцу који је добар у пешадијском наоружању, пошто војска тренутно није имала таквог.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А колико људи је требало из Перићеве јединице да буде подршка у тој акцији?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Заједно са вама, било вас је 20-ак, стајали сте у камиону обложеном даскама, са једно 300 метара требало је да дајете запречну ватру да ја могу да приђем. Ја сам се окренуо кад сам ставио антифен на уши вас нисам видео.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Може ли да понови, ја стварно га не чујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Било вас је 30, није требало, него било вас је 30 заједно са Вама господине Перићу и требали сте да ми дајете запречну ватру да ја могу да приђем. Ви сте се покупили и отишли, оставили сте ме на пола поља господине Перићу. Да ли ме чујете сад?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А где се то дешавало?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Негде у Ловасу на неком митраљеском гнезду које сте ми Ви показали тачно где се налази јер ми је речено да ћете ми Ви показати где је и Ви сте ме одвели до њега.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Господине, нико до сада од сведока и оптужених није спомињао никакво митраљеско гнездо.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па нико са мном није ни био сем Вас.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да можда Ви не бркате са акцијом Бадњара где је требало да се изврши само извиђање једне шуме и где није никаква акција оружаног типа била планирана? С обзиром да се многих ствари не сећате, да ли постоји могућност да сте и то мало пермутовали, јер таква акција је била, то није спорно? Да ли можда можете да се сетите о чему, да ли ово што ја причам или сте Ви можда помешали неке акције јер сте били пуно на ратишту?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Могуће је и то мада је мало вероватно.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: С обзиром да имате искуства, можете ли да ми кажете како се огледало то обезбеђење потпуковника Димитријевића? Које су то радње које бисте Ви и Марић, колико сам схватио, пошто сте Ви били задужени за његово обезбеђење, шта сте Ви то конкретно радили? Да ли је то било 24-воро сатно обезбеђење где сте Ви били нон-стоп присутни с њим или неки други вид обезбеђења?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Увек је неко од нас двојице био уз њега, неко од нас двојице. Да ли је још неко био поред или не ја то не знам, али неко од нас двојице је увек био уз њега.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А да ли је Марић ишао на стражу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па сви смо ишли на стражу до једног момента док нису дошле те друге јединице које су све то преузеле, дошао је потпуковник Димитријевић, све је то заустављено и онда смо једноставно човек се бринуо и за свој живот и рекао је да му предате.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Извињавам се. Значи, од момента кад сте престали да дајете стражу, значи кад је дошао потпуковник Димитријевић, једино задужење те ваше јединице од 10-30 људи је било то што сте вас двојица обезбеђивали потпуковника Димитријевића. Да ли сам ја то тако схватио или сте Ви имали још нека задужења? Шта сте Ви радили толико?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Све, само то задужење сем овог једног дана кад сам ја кренуо за који Ви кажете да сам можда побркао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро, то је у реду, него значи шта су остали радили? Вас двојица имате реално задужење, нон-стоп сте?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам, то морате све остале да питате. То мене неможете јер ја не знам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Питаћемо, али Ви се сећате неких ствари а на пример не сећате се ко је с Вама био у спаваони, то ми некако није јасно. Како памтите име Дарко Перић а не памтите човека с којим сте били 10 дана у спаваони, делили хлеб, спавали заједно, ишли на стражу и сетите се 3 човека само од тих 30, односно од 10-30, како кажете? Да ли је Вама неко?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па не знам вероватно ми је тај Дарко Перић остао урезан да ме је оставио тамо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли сте се Ви с неким упознавали на ратишту?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Никад?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па упознавао се јесам али не дружим се ни са ким после ратишта.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Питам како сте се упознавали – здраво ја сам Игор Борић, јединачни матични број тај или само кажеш име Игор?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Одакле је онда Дарко и Перић? Ја сам се представио пуним именом и презименом.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не сећаш се? У изјави, Ви ме исправите ако грешим, у изјави си дословце рекао да ме ниси пре ратишта познавао а да сам ја тебе познавао. Данас си рекао да је Ваљево мали град и да си ме знао. Шта је од тога двоје тачно?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ваљево је мали град. Нисам те познавао лично, нисам Вас познавао лично, знао сам Вас из виђења, упознали смо се на ратишту званично.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Можете ли да ми кажете шта значи из виђења, из виђења по имену и презимену или то је лик који пролази улицом у малом граду?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Из виђења по имену и презимену.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро, хвала. За време боравка у Ловасу, значи од момента кад сте дошли у Ловас до повратка за Ваљево, сем у Шид да се јављате породици, да ли сте добијали неки задатак да идете у Чаковец?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу да се сетим.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Је ли то значи не можете да се сетите ни да је неко од Ваших с којим сте Ви били имао такав сличан задатак?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То је могуће, то је могуће, нисам имао команду над њима тако да не знам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли Вам је познат надимак Диша?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесте.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Чији је то надимак?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Потпуковника Димитријевића.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ово питам да ли је Вама познато Марић Мирољуб, пошто сте стално били с њим и са потпуковником, да ли су се они знали од раније и у каквим су односима били, пријатељским, другарским или чисто оно војнички по наредби?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па од раније су се знали, једино кад и ја, то је од Вршадина кад је потпуковник Димитријевић први пут сишао и свима нама пожелео срећан пут, тога се сећам.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И само још једно питање. Мало ми је остало нејасно шта сте хтели да кажете везано за овога Матића. Ја не бих веровао његовим рекла-казала.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Марић?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Марића, да, пардон, шта то значи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја нисам рекао да не бих веровао, ја кажем да је његово рекла-казала врло чудног облика.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Шта то значи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да не кажем. Па неки пут може да му се верује, неки пут не може, он има своје виђење ствари, човек је на другим.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Хвала, немам више питања.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ево сад ћу ја да Вам кажем, да Вам одговорим. Човек на неким дрогама је био и према томе како њему могу.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Нисам чуо, на чему је био?

Сведок ИГОР БОРИЋ: На дрогама је неким био и како ја могу да верујем некоме.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Кад?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не тад, био је пре тога, ко му је испрао мозак.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ја се извињавам онда допуна. Био је на дрогама пре доласка на ратиште.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, после тога, дуго после тога није био и ја после тога не могу да верујем.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли сте сигурни да за време боравка на ратишту није узимао дрогу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесам, то јесам, био сам нон-стоп уз њега.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан. Сведок је данас рекао да је у селу видео више војске у разним униформама и рекао је да је видео војнике у једним прсканим униформама, па бих га замолио да каже када их је први пут видео и када их је последњи пут видео?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ми смо после 3-4 дана добили те прскане униформе и ми исто и те униформе су дељене још неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то дели те униформе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Стигао је камион са тим и онда ја сам потписао за све нас, то знам да сам потписао, 11 нас је било, 11 униформи сам потписао, 11 нас је било.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја се извињавам, ако бисте дозволили да службеница слику ову, ја сам доставио слику овакву суду, да сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам објасните шта предочавате?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли су то те униформе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесу, ево види се одавде, јесу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Има и са друге стране исто шара?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесу, то је то.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Колико је било таквих униформи рекли сте, једно одељење пешадијско, је л' те?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па донели пун камион, ја мислим да је цео и подељен после другима.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А кажите ми када сте скинули те униформе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па у суштини ја их нисам ни носио, носио сам један дан, после тога нисам ни носио зато што је много врућина у њој и смета ми.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми јесте ли носили можда 18. октобра 1991. године?

Сведок ИГОР БОРИЋ: А шта 18. октобар?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па један обичан сунчан дан је био на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени хоће да Вас пита да ли сте оног дана кад се збио тај догађај на минском пољу имали ту униформу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Е, нисам, нисам имао.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А да ли Вам је познато можда ко је из Ваше групе био у тој униформи тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли је био?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам никога видео до увече, а после тога стварно нисам обраћао пажњу ко је у којој униформи.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Извините само, хоћете ли суду да оставим слику или пошто ће ми требати за другог сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ћемо.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је опт. Зоран Косијер приликом саслушања сведока предочио фотографију униформе за коју је сведок потврдио да је то таква прскана униформа о којој он прича и фотографија ће бити саставни део, односно фотокопија ће бити саставни део списка предмета.

Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Мало пре сте на питање неког браниоца лепо описали минско поље где се налази. Да ли Вас је неко тамо одвео и показао Вам?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, показано је само у ком је правцу а нисам видео уопште где је то минско поље тачно. Показано је у ком је правцу, речено је тамо је минско поље, тамо немој да идеш. Ја тамо нисам ишао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли се може рећи да је Ваша група, да сте ви у ствари били добровољци?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ми јесмо били добровољци.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли сте имали неко име ваше групе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Пацови, зато што су нас нон стоп бацали по каналима, по рупама и тако, као пацови смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То име, ко вас је то тако звао?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Сами смо себе тако назвали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: То митраљеско гнездо што причате да сте ишли да га елеминишете, да ли сте након тога томе ко вас је послао тамо рекли да задатак није извршен?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, нисам, отишао сам одмах у Шид. Било ми је мало тешко што сам остављен на пола онако па сам мало морао да се извлачим сам како знам и умем и истог момента сам само пожелео да чујем моје, нисам никоме ништа рекао, желео сам да се склоним јер сам могао ја да направим неку глупост неке да ме кошта живота касније и будућност и свега. Боље је било да одем и отишао сам одмах.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: У које време сте отишли у Шид и кад сте се вратили из Шида?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Отишао сам преподнева и вратио сам се по подне. Тачно време не знам, не могу да се сетим, сат нисам носио.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли знате да је на том путу, то минско поље и да се све дешавало на том путу и како је могуће да ништа на том путу Ви нисте видели кад се све то дешавало ту?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па значи да сам ја пре тога отишао одатле.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: То је трајало цело преподне, значи изношење рањеника, мртвих, војска, добровољци,

територијална одбрана, значи тај пут цео је био крцат људи и Ви сте прошли и вратили се и ништа нисте видели?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Никога видео сем тих рањеника тамо неки што су стајали и то стајали рањеници, видим крваве људе стоје, значи вероватно су то били неки лакше рањени људи. Шта имам, не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли сте само тај пут одлазили у Шид или више пута?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ма више пута сам ја одлазио у Шид, кад год сам могао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А ко Вам је раније давао дозволе, пропуснице?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па добио сам довољно пропусница да ми не даје нико. Дао ми је тај исти један човек довољно пропусница да не морам ни од кога више да тражим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли су те пропуснице важеће?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па јесу биле важеће у војсци.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: За територију на којој сте се налазили?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесу, тада јесу.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Када сте отишли из Ловаса, ко је дошао по Вас, како сте отишли, ко Вас је одвео из Ловаса?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па аутобусом седели смо Мирољуб Марић.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Је л' цела група отишла, сви?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Цела група, потпуковник Димитријевић је седео кроз позади, Мирољуб Марић с леве стране, ја са десне стране.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли Вам је познато из Ловаса име Љуба Јелић?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Тужилац је питао за затвор. Рекли сте да сте чули да је био у задрузи, али да не знате где је задруга, а после сте на фотографији показали да је то задруга.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Право да Вам кажем знам која је зграда задруге зато што ми је показано где је био тај затвор, показано ми је али нисам имао потребу ни да улазим.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Зато што сте рекли прво, прво сте рекли да сте чули да има затвор у некој задрузи али да не знате где је то?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам био, нисам рекао да не знам где је, ја мислим да сам рекао да нисам био. Ако кажете не знам где, знам где је задруга, препознао сам је тачно место где она стоји, не знам где стоји, не знам где се налази, знам је по изгледу кад су ми је показали.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ко Вас је у Ловасу задужио са зољом?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Са зољом? Имали смо ми две кутије зоље кад смо донели са собом.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па споменули сте само аутоматске пушке и то од наоружања да сте донели?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, али јединица је задужила и две кутије зоље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Као добровољци ви у Ваљеву добијате сандуке са зољама и носите на ратиште?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па као проверени добровољци.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Пацови. Добро, хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немају више. Има оптужени Димитријевић. Изволите.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па замолио бих сведока само ако би могао да ми опише како је тај Марић изгледао у односу на мене, мислим да ли је био крупан, црн, плав, висок, ситан, нижи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Плав, тако грађен.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Овако значи?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, можда је мало виши.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли га сматраш овако мене кад погледаш је ли то крупнија особа? У коју категорију га сврставаш?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Имало га је.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Значи, имало га је? Добро. Хвала. Само да те питам нешто. Да ли имаш неку тетоважу на рукама?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Имам.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Тетоважа у овом пределу, је ли?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не? Да ли је неко из ваше групе имао тетоважу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то у овом пределу, морате због транскрипта тачно да кажете шта и да се представите као оптужени Јован Димитријевић, јер вас има двојица. Сутра нећемо знати у транскрипту да ли пита.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Подлактица, како се каже?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Немам ни подлактицу ни надлактицу. Је л' треба да показујем?

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изговорили сте да немате.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, морате. Него да ли знате можда да је неко из Ваше групе имао тако неку тетоважу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте ми.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ништа, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Борићу, да ли се Ви сећате кад је ова Даркова јединица дошла у Ловас пре овог несретног догађаја на том минском пољу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Два до три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два до три дана пре тога? А реците ми да ли су Вама познати односи релације између Дарка Перића и оптуженог Миодрага Димитријевића у то време потпуковника тамо Вама? Да ли је оптужени Миодраг Димитријевић Дарку Перићу био надређени?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То не знам верујте, то стварно не знам. Дарко Перић је био у саставу војске Југославије, како се тад већ звала ЈНА, а потпуковник Димитријевић је био у саставу Територијалне одбране тако да не знам да ли јесте или није али не могу то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, нама је потпуно овде неспорно да је Дарко Перић исто био у саставу Територијалне одбране?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Аха и он је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама да је он у саставу ЈНА?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ја сам мислио да је војске Југославије, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми а то кад идете на ту локацију где кажете неко митраљеско гнездо, да ли је Вама одобрио оптужени Миодраг Димитријевић да тамо идете, да ли се сећате тога, с ким Ви договарате тај одлазак тамо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Сећам се да сам отишао и ко ми је рекао да треба то да се уради, сад сетићу се ваљда. Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да се потпуковник Димитријевић жалио да му прети нека опасност?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога му је то претила опасност?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Он је рекао, он кад је дошао код нас рекао је «ово неће бити добро за мене, смештају ми свашта, ја вас молим да будете уз мене, јер може свашта да ми се деси, неке се не свиђа оно што ја хоћу да урадим овде».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога се то односило, вероватно вам је указао пошто сте ипак Ви неко ко се брине о њему на неки начин?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ни на кога конкретно, само је рекао да му опасност прети са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога се то мислило са свих страна?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па вероватно и од цивилне територијалне и од ове садашње територијалне која је касније дошла и тако, вероватно од свих њих је било неко натезање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, искључиво од снага у селу. Реците ми тамо држите те страже, да ли је некад испаљен неки метак, да ли су вас неке хрватске снаге угрозиле?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, није испаљен метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је рекао за ово митраљеско гнездо и шта би са тим митраљеским гнездом? Да ли је то, помиње се митраљеско гнездо па није уклоњено, па сад шта би са тим? Ко држи то митраљеско гнездо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па не знам, вероватно тамо ко је био, нека јединица која није била из војске Србије или територијалне јединице и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли после уклоњено то митраљеско гнездо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам, ја сам отишао на време да не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте да сте у неком разговору тамо, то сте у истрази причали да сте чули да су затворени неки цивили у Комбинату, значи Ви то нисте тамо одлазили нити видели и кад Вас је истражни судија питао да ли знате ко их је затворио, Ви сте рекли та група Дарка Перића и ови из «Душана Силног»?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја не могу ништа да тврдим, верујте ми. Ја мислим да је то тако, али да тврдим не могу ништа, стварно, верујте ми. Сад сам тотално више и ја збуњен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас само подсећам оно што сте изјавили у истрази да би евентуално потврдили да ли је то тако?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја мислим да је тако јесте било али даље не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви причате нека сазнања Ваша што сте чули. Рекли сте такође да сте чули да су ти цивили тучени цео дан и да су их тукли из «Душана Силног», неки му је полупао главу и помињете

неког Боксера да је и он тамо бо ножем у дебело месо. Је ли и ово остајете при овом?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То је исто све рекла-казала, ја само знам шта сам чуо а ја да тврдим да је тако било ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате у сећању ко то Вама прича тај догађај, да ли неко ко је био унутра ту у задрузи или сећате ли се можда конкретног човека или тако?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јовановић се зове, Маре га зову а не могу да се сетим како му је име, Јовановић му је презиме, Маре га зову а не могу да се сетим како му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај Јовановић Маре био у саставу вас те групе која чува потпуковника, односно или је био, из које формације, ето да то тако?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Дарка Перића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У саставу Дарка Перића? Кад сте помињали ово минско поље, а рекли сте да сте Ви били упознати са тим минским пољем?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се управо после десио овај догађај на том делу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли када долазе ти Даркови војници да ли је неко од вас тих добровољаца из Ваљева што сте били у истој школи рекао им или их упозорио на такво постојање једног минског поља?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ја том Јовановићу јесам, знам сигурно, за остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте причали са Дарком Перићем о овом?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Шта је требало да се уради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да о овом митраљеском гнезду и то?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Неких 20 минута укупно и после тога више никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте тих 20 минута причали са њим?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Пре самог поласка кад је покупио људе да иду са мном да ми држе запречну ватру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то десило, је ли то оног дана кад је био овај догађај на минском пољу, ујутру или кад?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја мислим, па ако смо, рано је било, баш рано. Значи, може да буде пола 8 рецимо, јер смо и јели и ја сам још нешто тамо средио, почистио се и тако око пола 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Дарко Перић претходног дана у односу на овај догађај који је био, значи оријентишите се на овај дан кад је био догађај на минском пољу, претходног дана да ли је долазио код вас у спаваону где су добровољци, причао о некој акцији, претреса терена да треба његова војска да иде?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Право да Вам кажем ја га нисам видео можда два пута све укупно пре тога и то све на даљину а тад смо се видели кад је требало то да се уради тако да не знам, могуће да је долазио, са мном није причао и нико ми ништа није пренео тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали било какав разговор било са Дарком или са неким војником из његове јединице да ће се ићи у неки претрес терена и да се воде неки заробљени цивили?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, то нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте уопште знали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То нисам уопште знао, то нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми овај Боксер кога спомињете Ви у једном делу свога исказа, да ли сте Ви знали за некога човека по имену Боксер или сте само чули да је неки Боксер тамо тукао?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Неко је негде рекао, ја Вам све кажем све је то рекла-казала, неко је рекао да неки, да ли је тај тамо територијалац био или одакле је, шта је он, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте ово да Вам је неко од тих војника који су били у тој акцији причао да је тамо требало да се демонтирају mine па да је неки цивил, имате ли у сећању да ли Вам је он причао пре него што се тај цивил нагазио, пао или бацио на мину, да ли је нешто демонтирано пре тога?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја мислим да јесте, ја мислим да јесте, да је то, дошли су, не знам неколико су ваљда и било је да покажу где су стављали mine и онда прилазе тројица и демонтирају. Ја мислим да јесте и да је као један показује ево овде још једне и да се бацио на ту мину и да су ова двојица, тројица ваљда рањена или не знам ни ја шта и да је тад настао општи покољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Па кад сте разговарали са тим војником, рече ли он Вама откуд то да демонтирање мина, ко је то њима рекао тако да демонтирају mine, зашто су то радили?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте, нисам то ни питао нити ми је пало на памет то да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте код истражног судије у једном делу Вашег исказа да је потпуковник Димитријевић био бесан на Љубана Деветака и Дарка Перића?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да се задржите на томе да кажете зашто је био бесан, због чега, везано за који догађај? Рекли сте због неких глупости тамо што се направило, о чему се то радило?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ја не знам, ја мислим да је он страховао од њих највише и да је то једноставно било нешто сасвим другачије него што је он замишљао да буде и да је све то тако наступило. Касније како је наступило али то је опет само моје мишљење, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу само да Вам цитирам овај део, истражном судији сте то рекли па сте рекли «Не знам, једино што знам да је потпуковник Димитријевић рекао после свег тог шта је било већ покоља и све то да је рекао да је био много нешто бесан и на њега и на Љубана Деветака, да су неке глупости направили, то знам, да је било после и тада је било нешто војна полиција». Да ли овај бес везујете везано за догађај на том минском пољу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, могуће да је то било сутрадан, после да је дошла војна полиција а да смо ми можда тек прекосутра отишли, могуће. Ево сад не знам, верујте ми ја покушавам све време да се сетим тачно хронолошки како је али не могу, не могу верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате у сећању шта је то причао потпуковник Димитријевић, какве су они то глупости направили?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па каже да су му намештали неке зврчке и да он нешто не жели да, не знам сад како то да кажем а да кажем праву реч. Знам само да су покушавали да му направе неку зврчку и да је он само молио нас да ми будемо уз њега и били смо уз њега и то је то. То је једино што могу да кажем. Ја сам само војник који прима наређења кад год сам тамо био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало ми је нејасно ова локација тог митраљеског гнезда и тога, потпуно је нејасно где се то налази, да ли се Ви сећате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: И ја сам вођен верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИГОР БОРИЋ: И ја сам вођен и само су ми показали то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног момента сте рекли у свом исказу да је то баш ту иза негде?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Могуће да је то баш било то иза. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те локације где се десио овај догађај на минском пољу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да, да је са друге можда стране винограда то било, то су виногради где је то као минско поље, тако се звало то место то знам. И врло је могуће по облику како сам видео са те стране тај бункер и све то, врло је могуће да сам ја са друге стране прилазио, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви остадосте тамо чекате, не појавише се подршка, јесте ли питали после?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, ја сам дошао са подршком, али је подршка отишла кад сам ја дошао на пола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте дошли, Ви једини је ли?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја сам био тамо на пола кад су они отишли, кад сам се окренуо да видим хоће ли да почну, никог није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље ми је то нејасно, да ли сте Ви чекали Дарка са јединицом па треба да дође?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, дошао сам са Дарком заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте заједно, дошао Дарко и тих колико кажете?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па 20-30 људи, сад то знам, било је пун камион позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ништа, они су стали и као стоје, остали су неки 300-400 метара, 500 не знам ни ја колико је било, ја сам морао да приђем, сад да бих ја пришао довољно је, ја сам пришао онолико колико сам могао да приђем и погледам их и чујем они се нешто деру, ово оно, ја сам већ тад ставио антифоне у уши јер сам се припремао да се привучем и незгодно је стављати антифоне кад се привлачи, и ја се окрећем случајно и видим нема никога, ја сам истог момента све прекинуо, оставио ону зољу онако и гледао да се извучем пошто ни пушку са собом нисам био понео јер сам вукао зољу јер сам рачунао да ће мене чувати. Пошто ме нису чували, нисам ни ја могао без њих ништа да урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали после Дарка Перића што вас остави?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам га видео после тога, али ево сад тврди човек да ме није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било удаљено од тог места где се збио овај догађај на овом минском пољу и на овој детелини?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Можда на километар не знам ни ја, не више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На километар. Пуномоћник оштећених, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је сведок након што је стигао у Ловас, сазнао нешто о томе како је текао напад на Ловас, које су јединице учествовале, да ли је било отпора, ко је ослободио Ловас?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је било приче да ли је било отпора неких евентуално хрватских снага које су биле у селу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам, рекао сам да је село у односу на сва остала села деловало као да се мирно предало, у односу на сва остала села која сам видео, деловало је да су се мирно предали и покупили, ево да вам кажем.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је било спаљених кућа у селу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Можда једна или две.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А док сте Ви боравили у Ловасу, да ли је било паљења кућа?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Јесте једна и не знам ко је запалио, али ми је много жао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато нешто о сахрањивању цивила који су били убијени у нападу на Ловас и касније?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ово, рекли сте да знате да је био неки затвор у Ловасу, знате ли ко је био затворен у том затвору, је ли Вам било познато?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па нисам знао уопште прво ко је и било шта о том затвору док се све то није исподешавало, ја сам касније све то сазнао из туђих речи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ја бих само једно питање око, поново око овог митраљеског гнезда, тад кад сте прилазили том митраљеском гнезду, је ли неко пуцао одатле?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не. Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Је ли вама речено ко држи то митраљеско гнездо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Противници. Непријатељска војска.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су и припадници јединице Дарка Перића носили тог дана пошто сте са њима били кажете у тој акцији на то митраљеско гнездо, носили ове униформе прскане како их Ви зовете, да ли су они били у тим униформама?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам да ли су били у тим униформама, ја сам њих виђао у маскирним униформама правим извиђача, диверзаната, они то и јесу били тада, уствари диверзанти су само били, нису били извиђачи, тако ваљда.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А те прскане униформе то су биле из два дела или из једног дела униформе?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Из два дела, горњег и доњег.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А Дарко Перић, како је био тога дана обучен и шта је имао од наоружања ако можете да се сетите евентуално какву униформу, шта додатне неке опреме нешто?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Додатну опрему сигурно се нећу сетити, али униформа мислим да је била његова маскирна са којом је дошао у територијалну јединицу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А од наоружања шта је имао?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам верујте.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се сећате да су, да ли сте кроз село, мислим кад сте оно пролазили и док сте боравили у Ловасу, да ли се сећате да ли су мештани носили неке беле траке или да ли су били обележени на било који други начин? Мештани Хрвати, мислим на Хрвате да?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна ко су који. Да ли сте неке људе виђали са белим тракама или евентуално?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам, углавном никог нисам ни виђао, јер ноћу кад идемо тамо дању или спавам или нисам ту, тако да стварно никад никог нисам виђао, увек сам стизао таман пред смену да идем да чувам ту смену.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли, добро, када сте били упозорени да постоји то неко минско поље, и тога дана када сте заобилазили то место, тако сам разумела кад сте са овом Дарковом јединицом ишли у акцију, да ли вам је речено ко је поставио те мине на том месту? Ја сам разумела акцију на митраљеско гнездо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста више не могу да се концентришем, пуна ми је глава. Поновите питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Питање је да ли је сведок сазнао ко је поставио мине на том минском пољу, да ли је знао, да ли је био упозорен?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам ко је поставио, вероватно непријатељска војска у том моменту, сад ако се то зове тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте и пре поласка значи из Ваљева, на крају сте рекли да сте потпуковник Димитријевић у Ловас дошао након вас, пар дана након вас, а да ли сте ви пре поласка из Ваљева знали да ће он доћи у Ловас и да ће вам бити претпостављени или већ које ћете обавезе у односу на њега да имате?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Нисам знао. Нисам, изненадио сам се и обрадовао сам се кад сам видео њега.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И у једном тренутку сте рекли, склањали смо се од неких ненормалних ствари, које су се тад дешавале, на које сте ствари мислили, шта подразумевате под тим ненормалне ствари које се дешавају?

Сведок ИГОР БОРИЋ: На ствари које за мене нису нормалне и не желим да знам да постоје и тако ће бити цео живот, значи не желим да знам и не знам шта је, знам само да није нормално. На то сам мислио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Такве ствари су се у Ловасу дешавале?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па претпостављам да јесте, али ја то не могу да тврдим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Хвала. Немам више питања.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Допунских питања. Тужилац? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је данас рекао да је Дарка Перића по имену и презимену познавао из виђења и пре ових догађања у Ваљеву, ако сам добро разумео, а да се званично са њим упознао у Ловасу?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам да ли може да се сети када, где и којим околностима у Ловасу први пут се среће са Дарком Перићем и да ли се познају и о чему разговарају?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Званично значи тај дан, а незванично видели смо се једном или два пута, пошто прво нису хтели да нам дају те маскирне униформе, они су их донели, ја мислим да је баш њихов камион био, нису хтели да нам дају и рекли су нам ви сте то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може сведок гласније.

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја сам отишао да тражим униформе за нас и онда су нам рекли, ви сте извиђачи, ви се снађите и онда смо им ми купили униформе и онда је он дошао и молио ме да му потпишем, ја сам потписао за те униформе што смо узели, што смо се снашли сами, требале су нам униформе. Ја сам потписао реверс у сваком случају, да ли сам украо да ли нисам то нека суд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог дана, рекли сте да сте то јутро кад је било разговора о том митраљеском гнезду и тој акцији, једно 20-так минута разговарали са Дарком Перићем?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли само у вези те акције или можда?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Само у вези тога и ништа друго. Требало је то да се уради и онда је он скупљао људе, сви су сели, сви су се наместили у камион, кренули смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је дошло до тога да Ви будете баш тај са ким ће разговарати?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Ја бих волео да знам верујте ми више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је поред њега било још старешина из те јединице у том тренутку када сте се ви договарали око тога, те акције за митраљеско гнездо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете лице под именом Јосиповић Радисав и Влајковић Радован?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, јесу имали неки надимак, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из те Даркове јединице, из овог како рекосте Јовановић Маре, да ли сте с обзиром да су и они из Ваљева, да ли сте још некога познавали?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па вероватно, али са Маретом сам био друг од раније, тако да знам, са његовим братом сам ишао у школу, тако да знам, не знам како се зове, знам да се презива Јовановић и знам да га зову Маре, а како му је право име знам да нема везе са надимком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то јутро било неко постројавање, на који начин је Дарко Перић издвојио те људе који требају да иду са вама на то митраљеско гнездо?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Сви су били у камиону, што каже ваљда тако их је наместио кад смо се договорили да се крене, тад су били ајмо тамо, ајмо тамо и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање, помињали сте неку канцеларију где је потпуковник Димитријевић кажете у тој кући је и спавао и била му је ту као канцеларија?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па он је после тога прешао код нас је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми једног момента сте рекли да је то било нешто до зграде милиције?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас је неко пита ту сад се не сећам ко, мислим чак да је и Миодраг Димитријевић, да ли је то зграда Месне заједнице, а Ви сте рекли могуће?

Сведок ИГОР БОРИЋ: То је било баш до зграде, то је једна кућа мања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у ту кућу улазило са улице или је?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Са улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете на овој фотографији да погледате да ли је евентуално то тај улаз или је то нешто другачије?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, та кућа је била поред, ово на број 5 мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на број 4, тај улаз на броју 4?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не, то је ова кућа је била поред, сећам се ове капије овде, сад сам погледао још једном. То је било поред овамо кућа једна је била мала бела кућа ту је било поред то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је мала бела кућа где је био?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Потпуковник Димитријевић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је до зграде милиције, је ли тако?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па да, то је баш ту поред.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведоку предочена фотографија са ознаком број 4, па изјављује да простор у коме је био смештен опт.Миодраг Димитријевић није имао такав улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно. Задржите ту фотодокументацију, само да пронађем нешто. Помињали сте да знате где се десио тај догађај, то минско поље, је ли можете Ви то да опишете овако нама, како је изгледао тај простор где се то десило?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па ваљда као неко брдо иза тих кућа, онако брежуљак не брдо, оно, не знам, ту су виногради били, знам да су се звали виногради, а сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има ту нека ливада велика или тако нешто слично?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Па било је ту пространство неко велико, а сад шта је и како је не знам, нисам имао жељу да проверавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас ова фотографија на слици 37 асоцира да је то тај простор или није?

Сведок ИГОР БОРИЋ: Не могу ништа да вам кажем верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведоку је предочена из фотодокументације очевида, фотографија са бројем 37, па изјављује да не може да се изијасни да ли је то та локација о којој причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли допунских? Тужилац више нема. Можемо да завршимо. Ја вас молим не можемо допунска питања од пола 1, шта сте хтели могли сте да питате, пун је исказ овде сте имали, према томе сад ако допустимо биће још 50 питања сведоку.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Довршено је сведочење, главни претрес се прекида у 12,30 часова и биће настављен у 12,45 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 12,55 часова.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан господине Брковићу, јесу Ваши лични подаци од оца Миломира, машински техничар Ваљево, улица Петничка бр.4, рођени у Ваљеву, 1948. године?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 18.06.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете ми да ли сте у неком сродству или завади са следећим лицима Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете тај текст заклетве испред Вас. Изволите.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Заклињем се да ћу у свем што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом, против ових 14 лица које сам Вам сада прочитала води се кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је напад на село Ловас, страдање цивилног становништва у овом нападу, затим противзаконита затварања, мучења, телесна повређивања, убиства цивилног становништва и догађаји на минском пољу. Свеукупно страдало 69 цивила хрватске националности. Испричаћете суду шта је Вама у вези тога познато, с обзиром да из овог записника из истраге где сте давали свој исказ 18.06.2007. године произилази да сте у једном периоду кад се ово дешавало били тамо?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па у том периоду сам дошао у село Ловас са, нас је било 7-8, до 10 људи, сачекао нас је један војник, не сећам се сада како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седните да бисмо Вас јасније чули и овај микрофон мало спустите доле да Вам буде ближи.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Значи дошли смо у поподневним сатима, сместио нас је један војник у колико се ја сећам у школу, на спрату школе, село је било мирно, баш мирно, значи није било неке пуцњаве, шта ја знам ту смо, ја сам остао ту неких 7-10 дана, не

сећам се колико временски за тих 10-так дана значи на мене нико није пуцао, нисам био угрожен нити сам ја на кога нити био угрожен, за тих 10-так дана колико сам био. Имао сам задатак да чувамо село, нас тројица смо имали план села смо правили као обезбеђење села ноћу после 6 сати па до ујутру док не сване. Значи ту смо највише били у школи, то је што ја могу да вам кажем. Ноћи смо кажем били на ивици села, кроз кукурузе су нас водили, један војник нас је одвео тамо и ту сам био је и Зоки Милошевић, још неки мали Јоца, на једном месту и били су још на два места још по тројица људи. Ту смо ето значи, да не би неко упао у село, значи ту смо били. То је то. Напоље нисам излазио много јер сам преко дана већином спавао, ових два дана сам имао стомачних проблема док сам био у школи и увек је неко остајао да чува ствари у школи. Тако да сам два дана остајао, баш сам имао добрих стомачних проблема, нисам могао да излазим напоље уопште. За те приче што сам, чуо сам, ту у селу се чуло да има неке пуцњаве касније, али нити сам чуо нити сам шта видео тад нисам био ту, био сам у школи стално. То је у центру, значи тога се сећам, колико ме служи сећање ипак је то скоро 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли то све, имате ли нека сазнања ово што сам рекла да је предмет оптужбе догађај на минском пољу, не мислим непосредна и посредна сазнања су битна да сте од неког нешто чули и тако нешто?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Знате шта, чуло је се за село да је било неко минско поље, значи прича, ја се нисам много, ја сам тамо отишао као добровољац, под знацима навода добровољац, зато што сам се склонио одавде од војне полиције. Боље ми је било да будем са оним људима које мало иоле познајем него да будем са људима јер сам био претходно у ЈНА са људима из Шапца које никад у животу нисам видео, то у овом до Товарника долазио и после сам се вратио са оном војском то се зна, која вратила се са Вашаришта, онда ме одвела војна полиција да ме преда, онда сам отишао са људима које познајем као добровољац и био тих 10 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гласније мало да би сви чули.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Значи вратио сам се тад из Шида за Ваљево и као добровољац отишао са ових 6, 7, 8 људи у Ловас. Из Ловаса су нас вратили за Ваљево. А нешто конкретно од тих оптужби стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да причам сад нешто да ли сам чуо, да ли нисам чуо, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте вас 7 до 10 сте се јавили у Ваљево и да сте одатле стигли у Ловас?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је од Ваљева до Ловаса неко водио, неко ко вам је командовао и да ли сте директно стигли у Ловас.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Директно смо стигли у Ловас са камионом, да ли нас је неко водио, возио нас је неко у камиону, сад ко је стварно се не сећам ко нас је возио, значи директно из Ваљева камионом у Ловас. У Ловас испред школе поподневни сати, тога се сећам, један војник нас је сачекао, ко је тај војник био како се звао не знам стварно, у школи, на спрату школе смо били, оне војничке подметаче смо нашли, ту смо спавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај војник који вас је сачекао и распоредио у школи, какву униформу је имао, да ли се сећате?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Стварно се не сећам униформе, мислим да је била ова као она СМБ чојана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел вам се претставио тај војник ко је он, из које јединице, из ког састава?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па вероватно јесте, 20 година, ја стварно се не сећам имена, и да ли је имао какав чин, нити како се звао ни шта је био, стварно не знам, стварно мислим не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је међу вама, ту колико вас је било у тој групи био неко ко је да кажем био нека врста старешине било ког нивоа који вам је давао задатке?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мислите чин или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или чин или фактички, неформално?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па шта ја знам, било је можда, овај Влада је можда био мало од нас, мало и крупнији, ја сам био најситнији од свих њих, мало крупнији, можда је он нешто тако, али нисмо ми имали никакав задатак, ми смо кажем, ето можда други дан смо отишли на ивицу села, то нам је било, преко дана сам већином спавао, значи није то било, лично мене, ја вам причам шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете Влада мислите на Маринковића, јел?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Влада Рус, е сад како се презива не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ушли у село и кад сте дошли у Ловас, да ли сте негде успут или у самом месту видели неке трагове борбе, порушене, запаљене куће и?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Знате шта, дошли смо под церадом, значи од цераде се не види ништа. А када смо ушли у селу, онде ту у оном центру где је школа била, колико се ја сећам школа је била, овако чини ми се с десне стране, није било, ту у том центру није било, није било. Било је можда после кад смо ишли, кажем вам нисмо смели тако нам је тај војник реко, сви су причали да је нешто минирано, тамо вамо, имали смо, путићем нас је он водио тим утабаним до села и ван села и ту је било неко сено, добро се сећам, код тог сена смо, нека трошна кућа, то је стара кућа, није срушена била та где смо ми били. Ја и Зоран Милошевић и још један дечко Јоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то тај исти војник који вас је дочекао?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Није нас он водио, није. Старији један човек мештанин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А мештанин?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да, старији човек, како се звао, знам само да је био низак, старији човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи он вас је водио на то место где сте требали да то обезбеђујете?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да и ту смо били до зоре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вас је он само један пут, први пут одвезао да би сте ви знали које је то место, или вас је сваки пут водио?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: То стварно се не сећам да ли је ишо још једном или ни једном, не могу да се сетим, јер ми сами нисмо могли ни смели да одемо до краја села. Јел су причали све као минирани кукурузи, минирани путеви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је то причао?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па ту што је било тих пар војника у тој школи где смо били смештени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате јесу ли то војници мештани или су можда из неког другог састава?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали раније, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се чуо одговор, ја нисам чула.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Миодрага Димитријевића?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Миодрага Димитријевића сам упознао у касарни кад сам дошао са овима мојим, кад сам решио да идем са њима тамо. Није ми нико рекао да ћемо ићи у Ловас или било где, него значи, кажем ја сам се склонио из Ваљева због војне полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам вас разумео, где сте га упознали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: У Ваљеву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у Ваљеву?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да, у згради гарнизона. Први пут сам га ту видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он дошао са вама у Ловас заједно тог дана?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не могу да се сетим, не могу да то кажем ни да јесте ни да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли евентуално знате кад је тај Ловас ослобођен, заузет, зовите већ како хоћете, у односу на ваш долазак?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када први пут виђате потуковника Димитријевића у Ловасу у односу на ваш долазак?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па можда два дана после нашег доласка, ја лично, лично ја ако мислите за мене, два дана после можда, да кажем два дана, не могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте га видели, у којим околностима?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ту долазио код нас у школу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је однос сад био између вас и господина Димитријевића, да ли је он вама нешто наређивао, да ли сте извршавали његове задатке или сте радили?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Није, није он нама ништа наређивао, ја нисам лично, ништа он мени није наредио, значи, не знам дал је неком од ових мојих нешто наредио али мени није ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он знао шта ви треба да радите ту у Ловасу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па вероватно је знао, кад смо отишли доле, тамо до.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вас је он евентуално упозоравао на неке опасности на ваше понашање, да ли ту рецимо има минских поља, појединих минираних подручја, како да се понашате, шта да радите?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па не сећам се стварно да ли нас је он упозоравао, или су ови овде, тај старији човек, био је један старији човек, мештанин, низак, сећам се тога, Димитријевић нас је

упозоравао, не сећам се, да водимо рачуна о себи, да се чувамо и то, значи никад ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви у то време, лично и непосредно обезбеђивали потпуковника Димитријевића за време боравка у Ловасу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ја лично?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко из ваше групе?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па мислим да јесу ишли уз њега, једном можда, неко је ишао нешто с њим, не знам. Ја мислим да је једну ноћ чак и преспавао код нас на спрату, колико се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте за време тог вашег боравка, тих неколико дана у Ловасу чули да ту постоје некакви затвори, да се евентуално људи затварају и малтретирају, чак и убијају?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се, стварно, чуо сам да је неки затвор постојао, да ли, стварно се не сећам, кажем нигде ван школе излазио нисам, то могу сви да посведоче, ишао сам на ивицу села, школа, и то је било све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Дарка Петрића, односно да ли сте га тад познавали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Дарка Петрића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Перића, Перића, пардон.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Дарка Перића знам из Ваљева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га знали лично или само из виђења?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, лично се никад нисмо знали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у Ваљеву сте знали ко је по имену и презимену?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Знао, мало је Ваљево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га и ако јесте када први пут видели у Ловасу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Био је, па после пар дана су они дошли, дал два или три, пет, то се не сећам стварно, и видео сам га пошто су они били у истој згради где и ми, био је једно вече код нас свраћао, оно, ваљевци су они, ваљевци смо ми и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали још некога из те његове јединице, пошто су сви из Ваљева?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па познавао сам доста људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са неким од њих овако контактирали за то време док сте били заједно у тој школи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Слабо, слабо, стварно слабо. Кажем ми смо били ноћу тамо, дању вамо, већином сам преспавао, два, три дана сам имао ту могућност добро се одморити, можете питати овог сведока што је био, сваки дан сам имао стомачне проблеме страшне, нисам могао да изађем нигде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у то мало контаката које сте имали са тим неким које сте познавали из те јединице евентуално упозоравали на неке опасности постојање минских поља или тако нешто?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па вероватно, не сећам се, вероватно јесмо причали о томе да има минских поља, вероватно, не сећам се стварно, не могу, 20 година је велики период да се сећам ја дал сам реко некоме, да ли сам га упозоравао има минско поље, нема минско поље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате у које доба дана су дошли Дарко и његова јединица код вас у школи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па не сећам се, дан је био углавном, није било ни рано пре подне нити је био мрак, значи то не могу исто да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали у то време Јосиповић Радослава и Влајковић Радована?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте било кад присуствовали постројавању те јединице доле у школи, издавању неких задатака или?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Једном сам их видео да се постројавају испред школе, али сам био на спрату, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте и од кога чули за та страдања на том минском пољу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Само из приче, а од кога, да ли се десило нешто, не могу то ништа да кажем, исто приче само, кажем вам, гласине да је било нешто, неко минско поље, неко је улетео у минско поље, нагазио на мину, приче ко приче, јер стварно се нисам петљао, држао сам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тог дана кад се то догодило, где сте ви били?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: У школи, вероватно, вероватно, јер нигде на другом месту нисам могао преко дана да будем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где је то минско поље, где се то догодило?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули неку пуцњаву, експлозију док сте били у школи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након тог догађања да ли сте разговарали са неким од ових ваших другара, или са неким из Даркове јединице, шта то би, како би?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са потпуковником Димитријевићем разговарали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никада ни о чему?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Кажем вам само из неких прича, оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ви сте као група кренули из Ваљева, је ли тако?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ко вас је испратио из Ваљева и шта вам је реко, где идете, по ком задатку, какав је циљ вашег путовања.?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Сећам се да су рекли идете у Ловас, значи Ловас је како се сећам било мирно место, да је то мирно место, чисто да будете ту за обезбеђење и то је то.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: И кад долазите у Ловас, коме се јављате као група?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Сачекао нас испред школе, рекао сам већ мало пре, војник, одвео нас на спрат, ту смо били на спрат.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми, јел имате ви формалног старешину ту, јединицу, под именом и презименом, коме се потчињавате?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ја сам дошао у ту јединицу, значи дан пре одласка горе, рекао сам због чега и како, значи дошо сам, буквално, нисам знао ни ко ми је ни надређени ни ништа, ја сам био са њима и њих сам се држао, значи куд су они ишли ишо сам и ја.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па јесте ли ви с циљем пошли ко једно приватно друштво, или да се прикључите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим да на тај начин не постављате питања. Сведок прича фактичку ситуацију каква је била, а ви

можете да питате шта год хоћете, а не да ли сте били приватно, он прича како је.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не, не могу да разумем, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако је било тад, не можете сад ви да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Војник да нема старешину. Ко вам је био командир вода?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нисам имао командира вода.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте ли имали командира чете?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, ја лично нисам знао, ја сам реко како сам дошао, значи дошао сам ту као што кажу крушка с гране кад падне.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Кога сте питали за излаз, треба да идете до Шида да телефонирате, ко вам је одобравао?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нисам ишо ни једном до Шида и нисам телефонирао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А ваши другови?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нисам имао коме да телефонирам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А ваши другови?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: То не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да се неко разболео, коме би се јавио?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па вероватно господину Димитријевићу.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Коме?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Димитријевићу вероватно.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А што Димитријевићу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па он је једини био кога сам, у касарни доле у Ваљеву, вероватно кажем, не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел знате колико је било ових стражарских места тамо, како их ви зовете у селу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: У селу?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам, ја знам за наша та три што смо ми били, ван села.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А с ким сте Ви конкретно били тамо на том задатку?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Са Зораном Милошевићем и са једним дечком Јоцом, како се презивао не сећам се.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми први пут кад сте отишли на то место, ко вас је одвео?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Рекао сам један старији човек, нижи, старији човек који нас је одвео до места.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел био у униформи, цивилу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, мислим да није био, мислим, немојте о томе баш.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како Ви као војник прихватате такав задатак да вас води стари човек по селу? Мислим питам вас како сте ви то доживели тад?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не разумем ваше питање, како сам доживео.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте ли служили редовну војску?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел знате шта је разводник страже?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте ли имали тад разводника?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако можете само да појасните, немам ја пуно питања за вас, него просто остало је нејасно. Говорили сте о војсци која се вратила са вашаришта из Товарника, нисте желели у томе да учествујете, боље да идем са људима које сам познавао?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел можете само да ми ту појасните тај детаљ вашариште и Товарник и с друге стране шта значи то група с којом сте дошли да сте раније били у групи истој?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, с њима нисам био у групи више, али сам их знао из града, дружили смо се у граду, ја и Зоран смо одрасли заједно, играли фудбал заједно, значи и знао сам дечка мало боље, Феђу сам знао, Владу Руса сам знао, а ове остале онако из виђења сам знао. Значи а, то што сте ме питали за вашариште, то могу да вам одговорим, био сам у тенку са пет људи које никад у животу нисам срео, који нико из тенка није хтео да изађе напоље, да упали тенк јер се угасио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније молим вас.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Зато што сам се, ако дођем до неке ситуације ће ми увек прићи у помоћ, што нисам имао овамо у тенку док сам био.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па да ли сте раније били у таквим ситуацијама са Зораном и осталим које сте спомињали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, не, ал сам био друг и надао сам се да би ми помогли вероватно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да. Вас пар, седам, осам колико сте споменули заједно одлазите у ТО Ваљево, истог дана или вас неко позива?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, ја сам отишао са њима, мене нико није звао, отишао сам значи као добровољац.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. И реците ми, шта сте имали од наоружања док сте били у Ловасу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Аутоматску пушку и РАП.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А где сте то задужили?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: У Ваљеву.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи то носите са собом заједно, добро. Спомињали сте старијег мештанина, ваш саборац Зоран је говорио нешто друго. Да ли вам значи нешто име Лаки из Љига?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Кажем, уопште слабо памтим имена, надимке памтим, али не могу да се сетим, надимке баш памтим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А јел можете нешто више да кажете, споменули сте да је било пар војника у школи где сте ви били смештени, јесте ли ви њих затекли у школи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Били су у школи кад сте ви дошли?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Двојица, тројица мислим. Нисам сад, не знам тачно, тачан број не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате одакле су, кад су дошли?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И само још једну ствар, мени је остало можда нејасно, кратко, ако сам вас разумела. Ви нисте добили за све време у Ловасу ни једно наређење од пуковника Димитријевића?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Лично ја не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, важи. Хвала вам, немам питања.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Ја бих се вратио на ово ваше пријављивање. Ако сам вас добро разумео на питање колегице сте одговорили да се вас седам, осам, да сте ви заједно отишли?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Из Ваљева, да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, у касарну у Ваљеву, јесте ли заједно отишли?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Заједно, заједно.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А јесте ли се договарали да идете, јесте ли се чули пре тога?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, они су претходно ваљда били негде, не знам, то не могу да вам кажем, били заједно, и онда сам их у граду срео и кажем вам имао сам проблема, јурила ме војна полиција да ме врати горе у Шид, ја нисам хтео да идем и да сам се некако, пришо уз њих и отишо са њима.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И сви сте, свих осморица сте заједно, или већ колико, рекли сте, седам, осам сте се заједно пријавили као добровољци?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, ја сам сам, мимо њих, са њима сам био у граду и отишо.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, и онда сте се нашли тамо, ко вас је примио тамо, Димитријевић, јел вас?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, Димитријевић је био тамо у касарни у граду, било је ту још људи, ја се не сећам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А да ли вас је Димитријевић кад вас је примио, примио вас седморицу, осморицу или је само вас примио, или је било 300 људи које је постројио или?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ма није, какви 300 људи, па то је било нас кажем седморица, осморица. Нас седморица, осморица смо били ту.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Још бих вам само предочио да је сведок који је саслушан данас пре вас рекао да је стража давана само првих пар дана, а да после тога сте престали да дајете стражу. Четири или пет дана нисте давали стражу. Па јел можете да се изјасните на то?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па стварно се не сећам, ја мислим да је било више од четири, пет дана, мислим да смо пет дана сигурно.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Дакле, моје питање је да ли сте све време давали стражу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Па кад сте је давали онда?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Увече од.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, не, да ли сте сваког дана, сваке ноћи давали стражу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Рекао сам вам не. Не свако вече.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, у ком периоду вашег боравка, у првом сте давали или сте?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Значи прва два дана нисмо давали, то знам сигурно, јел први дан кад смо дошли било је касно, други дан је ту мало смештај, ово, оно, од трећег па да рачунамо једно пет дана

смо давали, то је сигурно, да ли је било четири, пет, или шест дана тога се не сећам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А јесте ли после тога наставили да боравите у Ловасу а нисте давали стражу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Били смо можда једно дан, два, нисмо давали стражу.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, а у том периоду кад нисте давали стражу, јесте ли имали неке активности?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Лично ја не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А ваше колеге, пријатељи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: То не могу да кажем, никад никог нисам видео из школе, реко сам вам да сам био у школи три дана, имао сам проблема стомачних, нисам излазио нигде из школе.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Па не, јел вам рекао неко да је нешто радио, од ових људи с којима сте били у соби?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нисам много ни питао, не знам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Нисте причали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јел био неко од тих људи с којима сте били рањени или повређени током боравка?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Нико?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, изволите.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да сте задужили униформе и наоружање у Ваљеву.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли је то био један једини пут када ви задужујете униформе и да ли сте након тога задуживали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Добио сам после једну униформу, ја сам добио у касарни ону стандардну СМБ, чојану униформу, која је тад се носила.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Кад?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: У касарни у Ваљеву.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У Ловасу Вас питам, после тога?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: А у Ловасу.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: После тога, да ли сте добијали униформе?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Јесмо добили неку шарену нешто, прскано.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Када?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, да ли је то био трећи, четврти, пети дан, то се не сећам.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли можете да се изјасните, од кога?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, не могу да се изјасним ко нам је дао, то нам је неко донео горе у школу и ми смо узели.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли је то био неко од ових људи који су са Вама били у групи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да, неко од мојих.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да сте једно време престали да дајете стражу. Да ли можете у односу на догађаје на минском пољу да се изјасните, да ли је то било пре тога или после, колико?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: То не могу да кажем, да ли је то било, и не сећам се ни дана када је било то минско поље, нити знам уопште о том минском пољу да ли је, када се десило, шта се десило, стварно не знам ништа.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Осим Зорана Милошевића кога сте споменули да је био са Вама и Јоце, како кажете, да ли можете да се сетите још неког имена, презимена, надимка неког лица из те групе?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Био је Мићко са мном, био је Влада Рус, Феђа, ја Зоран, Феђа, Мићко. Био је један дечко из Љига, Уба, не сећам се имена, неко место око Ваљева.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли Вам је познато мало прецизније, ако можете да определите, када је ваљевска јединица дошла у Ловас?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, прецизно не могу да кажем, на пример, трећи, четврти дан нашег боравка.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У односу на догађај на минском пољу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, то не могу.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Рекли сте да је потпуковник Димитријевић долазио код Вас у школу. Да ли Вам је познато, да га је неко од људи који су били са Вама у групи, да га је обезбеђивао?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да, то сам одговорио.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли можете да се изјасните, ко?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли Вам је познато, ако сте чули од некога или да је он лично причао, да му је неко претио у том периоду?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се тога, стварно се не сећам. Мислим да је била прича нека да му је неко претио, да је била нека

прича око тога, али стварно се не сећам, не могу да грешим душу, али ја мислим да је била прича да му је неко претио. Ко, шта, како, стварно не знам.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли је у тој групи са Вама био и Мирољуб Марић?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мирољуб Марић?

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам, име и презиме ми ништа не значи, једино надимак ако имате.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: А Милосављевић Милош?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Милосављевић Милош? Не значи ми ништа.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Питање за сведока, да ли се сећа, да ли је можда неко из групе у којој је и он био, да ли је.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Из моје групе?

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Да, да, из Ваше групе, да ли је неко присуствовао овом догађају на минском пољу, па да је после он причао о томе, да ли је могуће да је тако било?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мени није познато.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: И још једно питање, поменули сте Јоцу са којим сте давали стражу.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Да ли можете да га опишете?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Видок дечко, мало виши од мене, виши од мене.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Црн, плав?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, ни црн ни плав.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Крупан, висок, низак?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, крупнији од мене, крупнији од мене је био.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Висок, нижи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мршав, мршав, али мало виши од мене.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да се задржимо код тог Јоце само још мало ако можете.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Може, може.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико сте Ви високи, само ми кажите?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: 180.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Он је виши од Вас?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала. Какво је он оружје носио?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Исто, аутоматску пушку као ја.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Као и Ви?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кажите ми, да ли сте се задуживали када сте пошли или тамо у Ловасу, са шлемовима?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам, не сећам се.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Стварно се не сећам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Изволите.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се за шлемове, али ја мислим да нисам носио шлем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мислите да нисте?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мислим да нисам, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А Ваши другари? Мислим наравно на ову групу само Вашу, од седам, осам људи, ништа више?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Знам, знам, али не сећам се, стварно се не сећам да ли је неко носио шлем или није, то је, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Завршите реченицу, то је.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Није ми упало у очи да ли је неко носио шлем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Није Вам упало у очи, добро. Кажите ми, молим Вас, на питање овде тужиоца, одговорите да дан минског поља проведосте у згради школе.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ја сам рекао да не знам где сам био, нити знам који дан, да ли сам био у школи, да ли сам био, али вероватно сам био у школи, ако је то се десило преко дана. Ја сам био стално у школи преко дана. Значи, из школе излазио нигде нисам, буквално.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је неко од Ваших пријатеља, другара, био са Вама у школи тада?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Вероватно.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ако сте били у школи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Вероватно увек, мислим да је било бар.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате ко?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А зашто кажете вероватно?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, вероватно, увек нас је било двојица најмање да останемо ту.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Најмање двојица?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се ко је тај други?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да ми кажете, да ли Ви имате неки надимак?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Имам, «Брка».

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Изволите, кажите ми.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: «Брка»; «Брка».

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: «Брка»?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Кажите ми, молим Вас, да ли су Вашу групу звали некако или ви се међусобно звали или имали неки надимак из милоште, или не знам ни ја како да кажем?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам нешто име «Пацови» значи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, да, то су нас неки прозвали тамо.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ви међусобно се нисте звали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ни пре овог догађаја ни после овог догађаја?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не. Ја после овог догађаја никога нисам, када смо дошли из Ловаса, срео, сем Зорана Милошевића, значи никога од њих, нити видео, нити срео.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. И само бих Вас молила још једно питање, објаснили сте ту дајући одговор да се у вези тог Вашег доласка у Ловас се сећате само тога да сте дошли аутобусом испред школе, да вас је испред школе сачекао неки војник, камионом, пардон, камионом, сачекао неки дечко и одвео вас у школу.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како сте знали да сте дошли испред школе, како сте знали да треба да станете испред школе?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нисам ја возио, возио је неко.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А ко вас је возио, да ли се сећате?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Војник.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Који војник, да ли се сећате?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Стварно се не сећам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, има ли даље питања? Од оптужених? Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, из Ваљева до Шида, како сте дошли, можда ми је промакло.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Камионом.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Камионом. Колико је вас било?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Рекао сам, око шест, седам, осам људи, не сећам се, нисам то бројао.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Где сте регистровани када сте дошли у Шид?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Молим?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Где сте заведени у евиденцију коју и где сте распоређени?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: То стварно не знам, немам појма.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте завођени?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се, стварно се не сећам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, да ли сте то дошли као група грађана или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте када је причао.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Реците ми, да ли Вам је у сећању, ког сте датума задужили ове прскане униформе?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Датума?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли сте били стално у њима по задужењу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А јесте их облачили?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: 18. октобра 1991. године, јесте били у тој униформи?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам, датум ми ништа не значи, стварно.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Када сте раздужили те униформе?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мислим да их нисам никада ни раздужио никоме. Које униформе, те прскане?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Те прскане, да?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мислим да их нисам никада ни раздужио.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли Вам је позната судбина те униформе?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, не.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли сте можда желели да је се решите?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то питање?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви желели да се решите Ваше униформе?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па, госпођо председавајућа, ја једноставно због после распознавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Једноставно што су лица у таквим униформама учесници у овоме догађају. Сасвим је логично, после једнога таквог дела да се пресвуку и да их се реше. Због тога питам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви сте били учесник тамо, па шта би са Вашом униформом?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ја нисам имао такву униформу и не стидим се униформе коју сам носио. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко питања? Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте од наоружања да сте носили из Ваљева пушке аутоматске?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сте још нешто носили?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Аутоматска пушка и рап.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ништа више?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ја ништа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Уопште у камиону?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мислим да није било ништа.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зоље, да ли сте имали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Колико се ја сећам, да је једну зољу имао Феђа, а не знам да ли је то било у камиону, да ли смо донели из Ваљева, где је, не знам, стварно не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Када сте одлазили кући, ко вам је дао потврде о боравку у Ловасу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Када смо?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Одлазили кући?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нико, спаковани смо у аутобусе за Ваљево.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли се тамо у школи или.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Можда нам је и дато, али се не сећам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Видели онај стари митраљез црни, да ли је неко имао?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се митраљеза, митраљез?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да, онај стари «шарац»?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Стварно се не сећам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А те униформе, овај, рекли сте да вам је донео неки Ваш колега.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: А одакле, од кога је задужио?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам, не знам, стварно не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Добро, хвала.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нити сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали оптужени?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добар дан, Саша Стојановић, оптужени.

Да ли сте у месту виђали неке људе које нисте познавали, а да су имали униформе о којима смо мало пре причали, прскане?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Јој, мислим.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да неко није припадао Вашој групи, а да је имао такву униформу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам, стварно не знам, униформи је било триста, не једна, него је било триста.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро, ова је била специфична.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Молим?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Ово је ипак специфична униформа. Добро, није битно. Ко је у Вашој групи био најобученији, у техничком смислу и физички, најспремнији?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Физички је био Аца дечко био, мислим.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Како?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Аца, Влада, Влада Рус, он је био најспособнији овако физички. А обучени, не разумем.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: А технички?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, не разумем.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: У смислу руковања оружјем, нека специјалност војна?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не верујем да је неко имао неку специјалност, сви су то били оно од војске шта је ко знао, то је то.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да ли је неко био да кажем, у смислу употребе противоклопног оружја посебно обучен?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Кажем, ја се сећам.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Мислим на ракетно оружје?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Сећам се, чини ми се да је имао Феђа једну, али не знам да ли је то коришћено.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Само једну?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да, колико се ја сећам да је била једна, не знам.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да ли је било употребе, о зољама се ради?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па кажем, не сећам се, рекао сам одмах да се не сећам да је то уопште употребљено, не сећам се.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро, реците ми.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Близу мене није.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Реците ми само, да ли сте се шишали у току боравка у Ловасу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ја сам се шишао.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Где?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Прекопута школе.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: А остали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не знам, не знам стварно.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Када сте се шишали?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, шта ја знам, можда, можда трећи, други, трећи дан када смо дошли, али видите да сам оћелавио, много ми је коса опала, сада се шишам мало ређе.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Да ли је могуће да се већи број Ваших другара из групе ошишао неког дана?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, могуће, што не би могло, не знам стварно.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Рецимо, да је било врло кратко шишање?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Како мислите кратко?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: На малу висину, до коже, или приближно?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Овако?

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Знате о чему причам, на «јединицу», рецимо?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: На «јединицу»? Не сећам се стварно, мислим, то је.

Опт. САША СТОЈАНОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље нема више нико? А реците ми, овде сте истражном судији рекли «да ли сте имали неког командира?», он Вас пита, Ви кажете, «био је неки потпуковник, био је надређени Димитријевић»?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да, зато што сам ја сматрао својим, пошто смо из Ваљева пошли, од њега смо добили наоружање, значи у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, Вама конкретно није издао наређење?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неком из Ваше групе?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да сам ја присуствовао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми, шта се дешава до доласка потпуковника Димитријевића, под чијом сте Ви командом, Ваша група?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Значи, били смо ту у селу, значи, нисмо били под никаквом командом, нико нам никаква наређења није издавао, ништа, разумете, то је било питање за те страже ван села, нико није хтео да иде тамо. Они су питали, «хоћете ви», ми смо отишли, ето то је, значи није било наређење, да нам је неко наредио да идете ту и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај сведок што је био пре Вас, овај Борић Игор, он је рекао да када сте дошли у Ловас, да сте били под командом Љубана Деветака.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ја сам се зачудио за Љубана Деветака, уопште, када сам добио позив, нисам знао ко је тај човек уопште, искрено, пошто нисам ја знао. Можете питати кога хоћете, ја сам питао, не знам уопште ко је тај човек, поштено, искрено, значи, не знам тог човека. Можда сам тада тренутно знао, али сам временом, заборавио, колико се сећам, ја човека не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да му је то тако речено тамо, да је он то сазнао под чију се команду стављате.

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, они су сви били и пре тога на ратишту, негде су били, мислим, Бршадин, где су били, а ја сам упао ту као, уз њих, разумете и онда сам буквално гледао да се склоним, да не будем нигде, да будем у школи и да се што пре заврши и да се вратим за Ваљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте да је Дарко Перић долазио код вас у спаваону нешто?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Јесте, једном или два пута увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је приликом неког доласка причао да треба да иде његова војска у неку акцију претреса терена, нешто тако да је помињао?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Мени не, нити сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су његови војници спомињали да имају неку акцију?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нисам имао међу тим људима, имао сам пар познаника, чак из града, али нисам, нити ми је ко шта причао о томе. Причали смо о неким десетим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми само још једно питање, овај догађај на минском пољу је заиста страشان догађај. Реците ми, како Ви о томе немате никаквих сазнања баш да нисте ни од ког нешто чули, шта се то десило?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Знате због чега? Никада нисам волео приче рекла-казала, да ја сада кажем Вама, било је овако, онај каже, онако, да то дође до четвртог, биће катастрофа и никада нисам волео, нити волим да водим аброве нити приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису то аброви, тамо су ипак страдали неки људи, помињу се неки Ваљевци су ту били у селу, шта сте Ви од тога чули, шта се то десило, ко је то ишао у акцију?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Нисам се интересовао много, знам само да смо враћени одмах после, од тих прича које не могу да кажем, нисам био ни близу, значи, нити сам чуо шта, нити видео, значи, глупо је да ја то коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да сте пре поласка из Ваљева за Ловас, били примљени од стране потпоручника, извините, потпуковника Димитријевића у касарни у Ваљеву. Том приликом, шта је он Вама рекао? Да ли Вам је рекао, шта ће бити ваш задатак у Ловасу, шта ћете да радите тамо, да ли вам је објаснио где идете и шта радите?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, у принципу, обезбеђење села, значи да је село мирно, да је то већ сасвим стопосто мирно село, да ћемо бити обезбеђење села и то смо значи радили, ишли смо, рекао сам већ три пута, да смо ишли на те, ван села, обезбеђивали село.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је он са Вама заједно отишао до Ловаса, да ли сте са њим?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не сећам се, стварно, тога се не сећам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А када сте стигли у Ловас, да ли сте виђали мештане у селу?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте могли да разликујете, да ли сте знали ко су Срби а ко су Хрвати? Да ли сте били упознати са тим?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Осим страже, јесте вршили претрес кућа у неком периоду свог боравка?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Ја лично не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесте видели спаљене куће приликом доласка или током Вашег боравка у селу, да ли је било паљења кућа?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Колико сам ја видео, при доласку сам рекао да нисам видео под цирадом ништа, дошли смо у поподневним сатима, значи нисам видео да је било неких, јер цирада је затворена, а касније и нисам видео.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А камион којим сте дошли, овај, из Ваљева, рекли сте до Ловаса, да ли је то био војни камион или цивилни?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Војни, војни.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте знали приликом доласка у Ловас, рекли сте да сте били упознати да је то ослобођено село и то, да ли је формирана нека власт и ко има власт у селу, да ли сте били упознати са тим?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Не, нисам био упознат са тим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Дарко Перић када је долазио код вас у школу, коју је униформу он носио тада и шта је имао од наоружања?

Сведок ГОРАН БРКОВИЋ: Па, од наоружања када је био код нас, вероватно онда није носио ништа у спаваони, а униформу је носио ону шарену, са оним лискама, како се зове, маскирна, не знам ни ја. Не знам како се зове, када сам био у војсци, била је само чојана.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Допунска питања, тужилац нема. Можете да идете.

Довршено сведочење.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13 часова и 43 минута и
биће настављен дана:**

**25. фебруара 2010. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА